

Statuti v slepi ulici?!

Na zadnjem zasedanju okrajnega sindikalnega sveta Celje so razpravljali razen o nekaterih drugih problemih tudi o stanju glede izdelave in sprejemanja statinov gospodarskih organizacij. Spričo tega, ker so hoteli dobiti jasno sliko o stanju v gospodarskih organizacijah, so na plenum povabili tudi predsednike komisij za izdelavo statinov.

Trenutno je v celjskem okraju izdelanih preko 30 statinov gospodarskih organizacij. Prvega so izdelali velenjski rudarji, istočasno pa so statin pripravili tudi v Emajlirki. Sodijo tudi, da sta ta dva statina najboljše pripravljena. Naj pomeni se to, da je gospodarska zbornica v posebnem biltenu izdala »eksemplaričen« statin, ki bi naj koristil predvsem manjšim podjetjem, ki nimajo dovolj sposobne strokovne službe. Zanimivo pa je to, da je objavljeni statin domala verna kopija statina Emajlirke, čeravno so ga obdelale razne »posebne« komisije.

Prav gotov ni nova ugotovitev, da so tudi na tem področju še najdalj prišli v kolektivih, kjer imajo utrjeno organizacijo in kjer je delavsko samoupravljanje steber gibanja in razvoja podjetja. Nasprotno pa v nekaterih organizacijah niso prišli dalj kot do obljub. Pri tem tudi ne smemo pozabiti, da v nekaterih momentih vpliva kot zaviralni moment nezainteresiranost vodilnih ljudi za izdelavo notranje zakonodaje podjetja, kajti s tem trenutkom bi se pojavila, ki so našemu skupnemu razvoju škodljivi, morali tudi tu nastati.

Resnici na ljubo pa je potrebno poudariti, da je delo pri izdelavi statina podjetja zahtevno in da pomanjkanje ustreznih kadrov v mnogih gospodarskih organizacijah zavira hitrejšo napredovanje na tem področju.

Okrajni sindikalni svet je na svojem plenumu dokaj kritično obravnaval problematiko statinov. To pa je tudi razumljivo, saj je bil smoter predvsem, da bi gospodarske organizacije svoje statute čim prej izdelale in da le-ti ne bi bili le formalni; skratka sestavljeni zaradi nujnosti, ker jih je pač treba sestaviti. Zaradi tega je tudi razumljivo, da so na plenumu govorili primere že izdelanih statinov, v katerih vloga samoupravljanja ni povsem jasna, ali pa primere, kjer se osrednji delavski svet postavlja kot vodja in »kontrolor« obratnih delavskih svetov in drugih samoupravnih organov. V mnogih statutih so tudi nekoliko preveč poudarjene odgovornosti in pravice predstavniških organov, zanemarjen pa je statut proizvajalca. In vendar vemo, da nam v bistvu gre za človeka in njegovo srečo.

Posebno poglavje pa je težnja po dvojnijskem sistemu — eno naj bi bilo vodenje podjetja, drugo pa upravljanje. Kak nesmisel — sicer samo na zunaj, v resnici gre za rešitev birokratske težnje, kajti z ločitvijo upravljanja od vodenja se ohranijo še ostanki administrativnega upravljanja, ohranijo se možnosti za »gospodarjenje« in podobno. Na plenumu so menili, da so sedanjše pomankljivosti lahko bogata izkušnja, toda le, če jih bomo znali izkoristiti. To je potrebno poudariti še posebej, če upoštevamo, da je doslej le mali del gospodarskih organizacij izdelal za svoje pogoje ustrezen statin.

M.

Nepozabno srečanje v Kozjem

Borci Kozjanskega in domačini so v nedeljo svečano proslavili 19. obletnico osvobodilne Kozja ter sočasno pomembno obletnico ustanovitve prvega Kozjanskega bataljona, ki se je formiral 10. septembra 1942. leta na Dobrovljah.

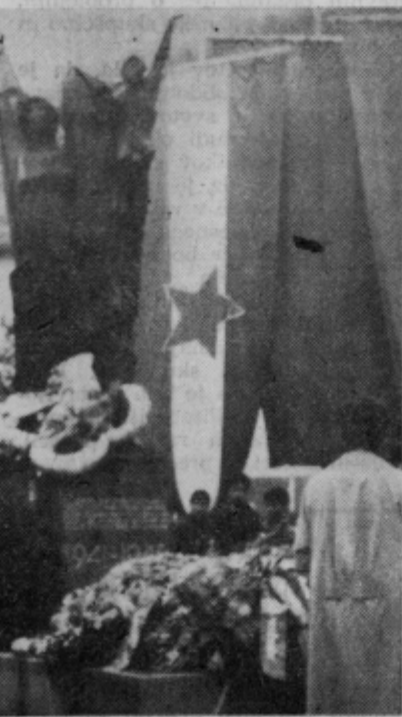
Pesem »Bohor je vstal« je zvenela iz srca v srce. Izredno lep spomenik borecem Kozjanskega odreda je ta dan odkril sekretar ISSRS, Božidar Gorjan.

Vrh enotedenskega praznovanja šmarske, brežiške, krške, sevnjske, laške in šentjurske občine, ki je bilo pod imenom »Kozjansko v boju« je bilo nepozabno srečanje številnih borcev v Kozjem. Čeprav ni bilo vreme naklonjeno, je vendar še v zgodnjih urah prišlo okrog 4000 ljudi iz raznih krajev. Svojsven čar tega praznovanja pa je bilo naravnost ganljivo srečanje številnih preživelih borcev Kozjanskega odreda in drugih partizanskih enot. Toliko tovarišev toplino in toliko bogatih spominov je na mah zaživel, da bi pisatelj bržčas lahko zapisal: »Bil sem med njimi — in verjemite, šele tu sem občutil, koliko vrednost skriva v sebi človek.«

Ze zvečer pred velikim praznovanjem so se zbrali v Kozjem taborniki. Vodila sta jih tovariša France Herič in Edo Mihelak. Le-ti so po uspeli bakladi in kratkem, toda izvirno lepem kulturnem programu ob tabornem ognju prisluhnili utrinkom iz velikih dni, ko je sleherni peč Kozjanskega sprejela v svoje temnozeleno okrilje kri naših najboljših sinov in hčera. V nedeljo zjutraj pa je v poziv domačinom in v pozdrav gostom neutrudno igrala steklarska godba na pihala iz Rogaške Slatine. Okrog devete ure pa sta predsednik šmarske občinske skupščine tovariš Joško Lojen in predsednik okrajne gasilske zveze tovariš Anton Sok prevzela in krstila nov gasilski avtomobil društva Kozje.

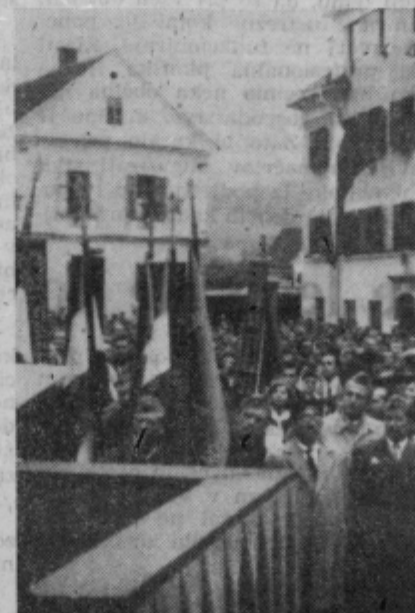
Nedolgo zatem pa je bivši komandant Kozjanskega odreda tovariš Marjan Jerin sprejel partizanske patrole, ki so prišle iz sosednjih občin.

Točno ob desetih je množica na trgu zvalovala in napravila špalir svečani povorki, v kateri so korakali nosilci praporov, vod pripadnikov JLA, pionirji s prapori, taborniki, mladi športniki, skupine borcev iz vseh šestih občin, odred predvojaške vzgoje ter pripadniki ostalih društev. Povorko pa so s svojimi številnimi enotami zaključili gasilci.

Batičev spomenik v Kozjem

Proslavo je otvoril predsednik šmarske občinske skupščine Joško Lojen, ki je prisrčno pozdravil borce Kozjanskega in posebej čestital prebivalstvu ob občinskem prazniku ter izrekel dobrodošlico številnim gostom; sekretarju ISSRS Božidaru Gorjanu, predsedniku okrajne skup-

Nepozabni spomini so oživel in na mah so se borci vrnili v leta boja

ščine Petru Sprajcu, sekretarju OK ZKS inž. Andreju Marincu, bivšemu komandantu Kozjanskega odreda Marjanu Jerinu in komandantu I. kozjanskega bataljona Ristu Mazovcu, drugim organizatorjem revolucionarnega gibanja na Kozjanskem in navzočim zveznim in republiškim poslancem. Med povabljenici je bil tudi akademski kipar Stojan Batič, ki je po zamisli inž. arhitekta Samca izdelal izredno lep spomenik.

Zatem pa je spregovoril sekretar ISSRS in nekdanji kozjanski borec — komisar in nekaj časa tudi komandant I. kozjanskega bataljona — tovariš Božidar Gorjan. V svojem govoru je orisal pomembnost Kozjanskega in težko borbo na tem svojsvenem ozemlju med Savo, Sotlo in Savinjo, ki je bilo pravcati trn v peti za okupatorja. Okupator se je zavedal, da prav tu teče najkrajša železniška zveza na Balkan in je celotno področje omrežil z močnimi postojankami, med katerimi je bila najmočnejša v samem Kozjem, ki pa ni vzdržala naleta partizanskih enot, saj so Kozje osvobodili 8. septembra 1944. leta.

Ze kmalu po zlomu stare Jugoslavije so se na Kozjanskem formirale prve partizanske enote — to sta bili Brežiška in Modrasova četa. Le komu pa ni v spominu začetek velikega izseljevanja prebivalstva s tega območja in znameniti brežiški pohod številnih partizanskih enot, ki so zavrele nadaljnje izseljevanje Slovencev.

Leto zatem pa je bil na Dobrovljah formiran prvi Kozjanski bataljon, ki pa je imel izredno težaven položaj na tako močno zastraženem terenu.

Široko odporiško gibanje se je na Kozjanskem začelo v 1943. letu in je kmalu preraslo v pravo ljudsko oblast, ki je postalo 1944. leta že gospodar Kozjanskega. Prav preko tega območja je prišla zmagovalna XIV. divizija na svoj trnjev, a zmagovit pohod po Stajerskem in nič ni moglo omajati rasti novega, ne požigi, ne sramotni uboji, ne številne horde.

O težkih bojih nam najzgovornejši pričajo številke. Redkokatero področje je dalo tolikšen krvni davek kot prav Kozjansko, 1.235 padlih borcev, 419 talcev in 527 žrtev nasilja, preko 40.000 ljudi izseljenih in razkropljenih v Sleziji in na Hrvaškem, na tisoče požganih domov, na tisoče nepozabnih, nezacelejenih ran.

prva leta boja na Kozjanskem, so pevske zbori iz Kozjanskega, Laškega, Sentjurja in Radeč ter godbi na pihala iz Rogaške Slatine in Videm-Krškega s sodelovanjem treh članov Celjskega gledališča — Potiska, Božičeve in Skofa — izvedli izredno bogat kulturni spored. Zatem pa so predstavniki množičnih organizacij položili vence pred nov spomenik.

Salva je počastila spomin številnih borcev in poiskala svoj odmev v močnem Vetrniku, ki se strmo vzpenja nad Kozjem in kateri je bil nemara priča neštetim junaštvom malih ljudi.

Popoldne pa so se v zabavnem programu zavrtili vsi udeleženci, ki jim na ta dan tudi dež ni bil preveč v napoto. Žal je nekaj točk iz programa popoldne odpadlo, toda to ni zmanjšalo pomembnosti dne niti ni vneslo slabega počutja med udeležence proslave. Prav številno so bile obiskane razstave posavskega muzeja NOB, del slikarjev in kiparjev — amaterjev iz Posavja in Obso-telja ter razstava steklarskih izdelkov iz Rogaške Slatine.

Težka je padlo slovo, kajti toliko srečanj in toliko spominov ne podživljamo sleherni dan — in krepki, dolgi stiski rok so še in še zadnji hip družili tovariše, ki so pred dvajsetimi leti prav tukaj doživljali najtežje in najlepše.

K. J.

Kljub uspehom proizvodnja še ni zadovoljiva

17. SEPTEMBRA BO ZASEDALA OKRAJNA SKUPŠČINA

V torek, 17. septembra, bo po političnem obdobju znova zasedala okrajna skupščina. Odborniki so že te dni prejeli gradivo poročil, med katerimi je najpomembnejše poročilo o gibanju gospodarstva v prvih sedmih mesecih. Nadalje sledijo poročila odbora za pomoč »Skopju, poročilo komisije za statut, poročilo sveta za družbeni plan in finance, sveta za notranjo politiko, sveta za kmetijstvo in gozdarstvo ter komisije za volitve in imenovanja.

Iz poročila o gibanju gospodarstva za obdobje prvih sedmih mesecev je razvidno, da je letošnja proizvodnja znatno višja od lanskoletne in to za 17,7 odstotka, kar pa vendar ne dosega predvidene planske proizvodnje. Glavni vzrok zastoja je v težavi pri nabavi domačega ali tujega reprodukcijskega materiala. Prav tako je viden izreden napredek pri izvozu, saj je dinamizni plan izvoza v razdobju januar—julij izvršen s 117 odstotki, pri čemer zdaleka prednjači industrija usnja, barvasta metalurgija in lesna industrija.

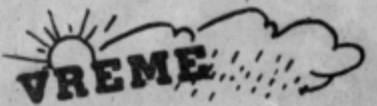
V kmetijstvu so v glavnem kar dobri uspehi, razen pri hmelju, kjer je pridelek nižji od planiranega. Vzrok je suša in zaenkrat premalo namakalnih naprav. Suša se bo odrazila tudi pri krompirju, kjer ni pričakovati višjih hektarskih donosov in prav tako pri koruzi.

Kot kaže bo jesensko obdobje delno pospešilo podružbljanje, ki je v poletnih mesecih bilo v zastoju. Doslej je bilo podružbljeno okrog 1391 ha ali 40 odstotkov predvidenega zemljišča.

Zanimivo je, da je pri turističnem prometu opazno zmanjšanje domačih prenočitev, medtem ko je število tujih gostov poraslo kar za 66,5 odstotkov in njihove nočitve za 40,3 odstotke.

Svet za družbeni plan pa bo na seji predlagal osvojitve odloka o uvedbi tarife prometnega davka na hmelj za letnik 1963 ter o ustanovitvi skupnega sklada za zavarovanje pred rizikom v trgovini s kmetijskim živilskimi izdelki. Med ostalimi pa bodo sklepali tudi o ustanovitvi sklada za vzdrževanje evakuirancev iz Skopja in o delitvi finančne pomoči Skopju.

KI.

ZA ČAS OD 12. DO 22. SEPTEMBRA

Okrog 14. septembra manjše ozioroma prehodno poslabšanje, a okrog 17. septembra močnejše z izdatnimi padavinami in ohlادتvijo.

V ostalem bo lepo vreme.

Dr. V. M.

Praznik občine Mozirje

Prebivalci občine Mozirje praznujejo 12. septembra svoj občinski praznik. Ta dan je izredno pomembna mejnica narodnoosvobodilne vojne na Stajerskem. Pod smelimi udarci Slan-drove brigade je v jesenskih dneh 1944. leta padla zadnja okupatorjeva postojanka v Zg. Savinjski dolini — Mozirje.

Letos bodo občinski praznik slavnostno proslavili. Prireditve bodo v soboto, 14. septembra v Mozirju. V so-

boto bo slavnostna seja občinske skupščine, ki se je bodo udeležili tudi predstavniki političnih in družbenih organizacij. Zvečer pa bo akademija, ki jo prireja DPD »Svoboda« iz Soštanja.

Glavna prireditve, združena z odkritjem spomenika in grobnice v Ljubnem, ki je bila predvidena za nedeljo pa bo iz tehničnih razlogov odpadla. Spomenik bodo odkrili 29. novembra.

-er.

Za nami je žetev zgodovinskih dogodkov, ki nam dajejo upanje da se svet vendarle skuša sukati za kompaso pameti: Obema glavnima atomskima silama ni do spopada. Če bi do njega prišlo, tako računajo, bi bilo na planetu v kratkem času 300 milijonov mrtvih.

Ce je atomski stop pot v novo razdobje pomirjevanja sveta, žal brez odporov ne gre. Kitajska zamira SZ, ker ji ta ni odstopila atomske bombe, Francija z de Gaulleom trmasto vodi atomsko politiko, a tudi nemški podpis na atomskem paktu je pogojen, saj zatrjujejo vse nemške stranke, da bodo rekli »ne«, če bi ZDA v sporazumevanju s SZ šle preko svojih dosedanjih obljub Zapadni Nemčiji.

ZDA so torej v zelo kočljivem položaju. Pravijo, da je v Washingtonu v palači zunanjega ministrstva kovinski kip starogrške bajeslovne osebnosti Atlasa, orjaka, ki na svojih plečih nosi nebo in ga drži nad zemljo. Kip naj bi simboliziral svetovno odgovornost ZDA, ki so si jo naložile — konkretno — 1947, ko so namesto Anglije prevzele bremen Grčije in Turčije, da bi ne postali »plen komunizma«. ZDA so nato brez ozira na dotedanje zunanje politične doktrine prevzele politiko mednarodne odgovornosti, se angažirale po vsem svetu in postale matični Atlas, ki je obkrožal Vzhod z vojaškimi zvezami, dobil leto za leto 35 milijard zaveznikov in svetovalec, dal nuklearno garancijo za vse področje NATO in za Berlin, skratka, žrtvoval vse, da bi ustrahoval ostali svet.

Kennedy je to politiko podedoval, vendar je zaupanje v »Atlasa« onstran luže, kakor kažejo glasovi iz Bonna in Pariza, nekaj utrpelo, vendar v ameriški svetovni angažman je načeta z rjo prvih rahlih dvomov. Ameriški zakonodajalci, mimo katerih Kennedy ne more, so pri pomoči inozemstvu vzeli v roke kirurški skalpel in prirezali ravno vojaško pomoč, kar se od leta 1947. ni zgodilo. Morda je k temu zelo mnogo pripomogel Diem, morda de Gaulle, ki je prav v trenutku, ko se je ameriška politika v Južnem Vietnamu najslabše izkazala, izrazil svoje »francosko« rešitev položaja, a še bolj verjetno so pripomogli zavezniki, ki so medtem obogateli — od Kanade do Japonske — pri svetovni odgovornosti pa ne kažejo nobene volje do »žrtve«.

Z drugo besedo, politične, gospodarske in vojaške zveze Zahoda pod hegemonskim vodstvom ZDA niso zrahljane, a vendar je nekaj znamenj, ki napovedujejo notranji vihar.

Ce so ta znamenja prišla zaradi pozicijskih izgub hladne vojne, potem so to dobri preroki. In čas je že, da nastopijo.

V KONJICAH JE DOVOLJ PROSVETNEGA KADRA

Pred leti je konjiški občini občutno primanjkovalo prosvetnih delavcev, medtem ko je letos to stanje dokaj izboljšano. Manjka samo še nekaj moči z višjo ali visoko izobrazbo. Prav zato je občinska skupščina razpisala 20 štipendij; največ za višje in nekaj za visoke šole.

Letos je bilo tudi nekaj premestitev prosvetnih delavcev. Med tistimi, ki so se odselili, je bil tudi upravitelj najvišje ležeče šole v občini, to je iz Rakovca na Pohorju. Tovariš Jonak je v tem kraju poučeval 10 let, kar je najbrž rekord za višinske šole.

S SEJE IO OO SZDL V CELJU

Pri sestavljanju načrtov več odgovornosti

Na zadnji seji izvršnega odbora okrajnega odbora SZDL, ki je bila prejšnji teden, so razpravljali o poteku priprav za izdelavo sedemletnega perspektivnega načrta v našem okraju.

Kakor je bilo ugotovljeno, priprave za izdelavo sedemletnega perspektivnega načrta na našem okrajnem področju potekajo kakor bi morale, če bi hoteli to odgovorno nalogo opraviti do postavljenega roka. Ta rok pa je kratek, saj bi že do 15. septembra moralo 327 obveznih predlagateljev osnutkov predložiti svoje osnutke okrajni skupščini. Toda ta jih je prejela doslej le 36 in še to takšnih, ki kažejo veliko površnost. Videti je namreč, kakor da je sestava sedemletnih perspektivnih načrtov ob vsakdanjih nalogah delovnih skupnosti postala postranskega pomena.

Druga značilnost je ta, da se posebej pri načrtovanju v gospodarskih organizacijah pojavljajo nekakšne megalomanske težnje ter s tem v zvezi tako obsežni programi, ki bi terjali velike kreditne sposobnosti v republiškem merilu. Razumljivo je, da so takšni načrti nevzdržni, ker pač niso realni in ne upoštevajo dejanskih razvojnih možnosti. Ob upoštevanju fiziognomije razvitih in nerazvitih komun bi morala zlasti velika podjetja misliti tudi na manjša podjetja, kajti načelo — velike ribe

žro male — v našem sistemu ne more biti sprejemljivo. Pri tem bi bilo zelo važno, da bi sinhronizirali sestanke med predstavniki posameznih gospodarskih organizacij, kadar bodo ti skupno razpravljali o konceptih perspektivnega razvoja.

Medtem ko se posamezne občine zaenkrat ukvarjajo predvsem s komunalnimi načrti, ostaja vprašanje regionalnih načrtov odprto oziroma se v njih utegne pojaviti subjektivizem. Gre namreč za načrte, ki bodo zajeli določena področja, segajoča preko okvirov neke komune (na primer lesna industrija i. dr.).

Posebno pomembno je tudi vprašanje kadrov, saj brez dobrih kadrov ni mogoče dobro načrtovati. Toda kaže, da je prav tu Ahilova peta. Kljub temu, da so pri vseh občinah formirane ustrezne komisije, ponekod stvari ne funkcionirajo. Zlasti šepa profesionalna planska služba (tako ima recimo neka občina načelnika za gospodarstvo, ki ima le osemletko!). Zato bi kazalo pri sestavljanju načrtov angažirati tudi strokovnjake iz podjetij. Tudi v pogledu okraja dobrih kadrov primanj-

kuje. Tako bi se moral zavod za planiranje posluževati zlasti analitike in statistike; pravih analitikov ni, potrebovali pa bi vsaj še dva ekonomista. Rešitev kadrovskega problema pa bi bila toliko nujnejša, ker nastopa okraj pri sedemletnem planiranju kot inštruktor.

● Ker je sestavljanje sedemletnega perspektivnega načrta izredno obsežno in odgovorno delo, ki bo terjalo prav tako izredne napore političnih in družbenih organizacij znotraj delovnih skupnosti in izven njih, so na seji izvršnega odbora OO SZDL predvsem ugotovili, da bo treba vprašanja razčistiti od spodaj navzgor ter jih reševati na osnovi dokumentacije.

● Kar zadeva integracijo posameznih podjetij, do katere utegne priti, ta nikakor ne bi smela mimo proizvajalcev.

● Pri sestavljanju načrtov bo upoštevati v prvi vrsti lastne zmogljivosti, še posebej pa oceniti sedanje razmere in ne videti samo prihodnosti.

● Stereotipna metodologija je bila ena izmed bistvenih slabosti pri dosedanjem planiranju, zato bi se ji bilo treba izogniti, hkrati pa odstraniti tudi morebitne ozke prijeme birokratizma. Izhodišče mora biti ekonomsko tehnična dokumentacija in ne le računica strokovnjakov. Osrednjo razvojno linijo naj bi nakazali v več variantah, precizirati pa bi bilo potrebno tudi prioriteto lestvico razvoja neke panoge v komuni.

● Pri vsem tem pa naj bi sindikati in družbeno politične organizacije tolmačile pomembnost sedemletnega načrtovanja. Razumljivo, da bodo morali odigrati veliko vlogo tako gospodarska zbornica kakor zavod za plan oziroma ustrezna združenja.

● Izvršni odbor OO SZDL bo razen tega v kratkem sklical posvetovalne z odgovornimi ljudmi v občinah.

Milan Novak, tajnik krajevne skupnosti Šoštanj.

Klubski prostor, dom »Partizana« in še kaj iz Šoštanja

Ceprav je poletje kar preko noči usahnilo in je že kar odveč govoriti o kopalni sezoni, vendarle Šoštanjani prav ljubeče opazujejo dela na izkopu za kopalni bazen in se že pripravljajo, da bodo v drugi polovici septembra tudi sami s prostovoljnimi delom priskočili na pomoč. Pravijo, da bodo prihodnje leto, 1. maja, slavili otvoritev težko pričakovanega plavalnega bazena.

O tem in še drugih problemih nam je postregel tajnik krajevne skupnosti Šoštanja tovariš Milan Novak.

— Marsikaj imamo v načrtu in prepričani smo, da bomo tudi izvedli. Težave so le s sredstvi, ki so pri komunalno obrtnem centru v Velenju, a je njih odliv do nas težaven. Menimo, da bi mi sami s tem denarjem bolje vzdrževali red, čistočo, ceste in podobno.

— Ali ima Šoštanj urejen parkirni prostor?

— Prav te dni je turistično društvo sprejelo načrt, da uredi parkirni prostor med Pako, bencinsko postajo in hotelom »Kajuh«. Sočasno pa bomo uredili tudi zelenice ob Paki in jih opremili s klopmi.

— Kako pa je zasedena bivša občinska hiša?

— Lahko rečem, da so sedaj vse organizacije dobile svoje prostore in da bo marsikaj morda boljše steklo kot poprej. V zgradbi so našli prostor postaja Ljudske milice, pisarne trgovinskih podjetij »Merkur« in »Zarja«, uprava Lesno industrijskega kombinata Šoštanj, uprava Kmetijske zadruge Šoštanj, krajevni urad, tajništvo krajevne skupnosti, občinski odbori strelcev, RK, zveze tabornikov in drugi številni krajevni odbori. Sejna dvorana pa služi vsem organizacijam za sestanke.

— Kako se vam obnese pralnica in likalnica?

— Promet nam je v kratkem času narasel za štirikrat. Zal pa so prostori premajhni, prav tako bomo morali nabaviti še dva pralna stroja. Do zime moramo urediti še sušilno komoro. Drugo leto pa bomo ustanovili remontni, soboslikarski in plesarski servis.

— Ali bo klubski prostor kmalu zaživel?

— Že to jesen. Sprva je bil mišljen v prvem nadstropju sindikalnega doma, sedaj pa smo ga premestili v veliko dvorano, kjer bo po svoji ureditvi vsaj delno podoben velenjskemu. Največ težav smo imeli z nabavo televizorja, dokler nam ni priskočila na pomoč komunalna banka z dotacijo. Največ zaslug za okusno urejen klubski prostor ima nedvomno predsednik krajevne organizacije Socialistične zveze v Šoštanju tovariš Ciril Piliš ter kolektivi lesno industrijskega kombinata.

— In kateri problem je v Šoštanju najaktualnejši?

— Vzdrževanje posameznih objektov pri čemer mislim predvsem na dom »Partizana«, ki je še vedno edina telovadnica vseh šoloobveznih otrok Šoštanja. Dom je namreč že od marca zaprt, ker grozi, da se bo strop vsak čas podrli. Druga takšna posebnost pa so manj prometne ulice, ki so v izredno slabem stanju. To so Korotanska, Koroška in Aškerčeva cesta.

Tretji problem, otroško igrišče nasproti železniške postaje, ki že nekaj let propada, pa bo še letos dobilo svojo novo podobo.

Klančnik

Šole za življenje letos ne bo

Letošnje delo delavske univerze v Velenju bo več ali manj potekalo po ustaljenih poteh dosedanjih izkušenj. Novina, ki jo bodo vnesli, bo tečaj nemškega jezika s korespondenco, za kar je veliko število interesentov — predvsem absolventov večerne srednje ekonomske šole. Letos bo končal študij 3. letnik te šole in žal je, da bo ta oblika odmrla v Saleški dolini.

Mnogo zanimanja je tudi za knjigovodski tečaj prve in druge stopnje ter predvsem za stenografski tečaj, kar je prav tako novost.

Strokovno izobraževanje pa poteka v glavnem v okviru rudnika lignita Velenje, delavska univerza nudi le prostore in predavatelje za splošne predmete.

Pri družbeno ekonomskem izobraževanju pa bodo letos šli v širino, saj so organizirali niz aktualnih seminarjev za celotne kolektive, medtem ko so lani prirejali te samo za predstavnike delavskih svetov. Zanimivo pa je, da imajo pri delavski univerzi posebno komisijo za pomoč podjetjem pri sestavi statuta, kar je posebej važno za število manjših podjetij.

Na iniciativo občinskega komiteja ZKS pa bodo letos organizirali šolo za mlade upravitelje in to z izredno pestrim programom. Ta šola ima namen, da mladim upraviteljem olajša položaj v vrstah družbenega samoupravljanja. Široko pa je zasnovana akcija obrambne vzgoje in pa predavanja na terenu o V. plenumu.

Te dni že zbirajo kandidate za po-

litično večerno šolo, ki bo letos program še bolj približala problemom in potrebam velenjske komune. Mladi komunisti bodo šli skozi seminarje.

Tudi starši šoloobveznih otrok bodo prišli na račun v šoli za starše, medtem ko letos žal ne bodo nadaljevali z lepimi uspehi lanske letošne šole za življenje.

POSREČENA ZAMISEL

Tovarna emajliranje posode je v preteklih dneh priredila srečanje svojih zastopnikov iz inozemstva. Gre za tuje zastopnike, ki imajo tudi zastopstvo Emajlirke. V štirih dneh so jim razkazali nove proizvodne prostore, nove izdelke in nekatere posebnosti, hkrati pa so priredili zanimive razgovore o posebnostih in zahtevah nekaterih tržišč. Prav gotovo je taka oblika sodelovanja z zunanjimi zastopniki koristna in dolgoročno investicija, ki pa pridobiva na pomenu zaradi dejstva, da se tovarna širi in da ima namen še močnejše razviti zunanjo trgovino.

Zelo zanimiva je tudi izjava gospoda Taylora iz Indije, ki je dejal, da si ni mogel predstavljati celjske tovarne in da je podcenjeval to podjetje. S tem, ko pa smo dobili bežen vpogled v razvojni program, je dejal, lahko tudi rečem, da obstajajo izredno velike možnosti za razvoj trgovske izmenjave med Jugoslavijo in Indijo. To pa velja tudi za ostala tuja tržišča.

Hkrati je na koncu pristavil, sem dolžan izreči v imenu vseh zahvalo podjetju, ki je tako prijetno pripravilo bivanje svojih zastopnikov v Jugoslaviji. -le.

POSVET S PREDSEDNIKI OBČINSKIH SVETOV

Pred dnevi je bil sestanek z vsemi predsedniki novoizvoljenih svetov Občinske skupščine Mozirje. Sestanek je imel dvojni značaj in je bil namenjen razpravi o metodah dela svetov, o razmerjih do skupščine in upravnih organov ter o problemih, ki stojijo pred občinsko skupščino in njenimi sveti.

Splošna ugotovitev je bila, da je bila v preteklem obdobju izmenjava izkušenj o delu svetov prerodka, manjkalo pa je tudi občasnega sestajanja predsednikov svetov. Poudarjeno je bilo, da je uspešno delo občinske skupščine v veliki meri odvisno tudi od uspešnega dela svetov. Tò pa bo lahko, če bodo imeli sveti svoje programe dela.

Zato bodo v prihodnje vsi sveti sprejeli polletne ali letne programe dela, ki pa bodo izhajali iz programa dela občinske skupščine. Pred upravne organe pa je bila postavljena zahteva po kvalitetnejših in pravočasnih pripravah raznih poročil, analiz in osnutkov predpisov.

iz osnutkov predpisov

Visoka zavest delovnih kolektivov in posameznikov

Predsedstvo Občinskega sindikalnega sveta v Celju je na zadnji seji med drugim obravnavalo tudi rezultate akcije za pomoč ponesrečencem katastrofalnega potresa v Skopju. Iz referata, podanega na predsedstvu, je razvidno, da so celjski delovni kolektivi in posamezni občani prispevali velik delež pomoči, tako v denarju, kakor tudi v materialu, in sicer: v denarju 55.554.595 din, v materialu pa vrednost za 6.074.000 din.

Predsedstvo Občinskega sindikalnega sveta Celje se vsem darovalcem, ki so izkazali svojo visoko humano zavest s tem, da so nudili vso pomoč, iskreno zahvaljuje. M.

Dela na avtocesti pred zaključkom

Se zadnji kubiki zemlje in ni več daleč dan, ko bo mladina Jugoslavije slavila svoj najpomembnejši praznik — dokončanje grandioznega dela — to je velike cestne magistrale, ki povezuje Ljubljano, Zagreb, Beograd,

Skopje in Dževdželljo. Prav ob prazniku osvoboditve Beograda, 20. oktobra, bodo dela na avto cesti Bratislava in enotnosti končana. Tako je jugoslovanska mladina dela v petnajstih letih svoj doprinos k skupnim velikim ciljem.

Letos so dela na zadnjem odseku potekala tudi skozi Beograd. Tu so morali porušiti večje število hiš in zgraditi nove. Zadnji odsek ceste pa je kljub svoji kratkosti zaradi izredno težavnega terena (močvirna tla in podobno) zadal neštete težave mladim graditeljem. Nad 1,3 milijone kubičnih metrov zemlje so morali vgraditi v nasipe in zgraditi preko 200 manjših in večjih cestnih objektov.

O idejno političnih vprašanjih je bilo skupaj nad 1800 predavanj — največji poudarek so dajali predvsem aktualnim vprašanjem, ki so vezani na sedmi kongres ZMJ. Mladina sama je priredila nad 1000 kulturnih prireditev in manifestacij ter sodelovala na več kot 10.000 športnih srečanjih. Tako je letos doslej sodelovalo na ključnih delih avto ceste že 167 mladinskih delovnih brigad s skupno 19.964 mladinci.

Sadjarstvo ima vse pogoje

Ob obisku v kmetijski zadrugi v Slovenskih Konjicah smo zaprosili inž. Alfonza Seliha, ki je največ pripomogel in se največ zavzemal za izgradnjo sadjarskega središča v Skalcah, za kratek razgovor.

Kako daleč ste v Konjicah z izgradnjo sodobnih sadnih plantaž? V letošnjem letu smo zelo intenzivno delali na ureditvi plantažnih sad-

nih nasadov v Skalcah. Tako bomo z jesenskimi deli vred imeli 31 hektarjev vinogradovih in preko 100 hektarjev jablanovih nasadov. Prav gotovo

pa je spričo naravnih pogojev, ki jih ima naše območje za razvoj sadjarstva, to šele začetek v skupnem prizadevanju.

Ali boste tudi druge sadne plantaže urejevali na konjiškem območju?

V zadrugi smo že izdelali okvirni razvojni program za obdobje naslednjih sedem let. Sodimo, da bi na našem območju lahko uredili za okoli 500 hektarjev sodobnih sadnih plantaž. Razumljivo je, da za tako obsežen načrt samo konjiško območje ne bo zadostovalo. Zaradi tega smo že sedaj pripravili vse potrebno, da že v naslednjem letu začnemo urejevati pri Strančah za okoli 100 hektarjev velik sadonosnik. Urejevali bi ga v dveh etapah — v naslednjem letu in leto pozneje — po 50 hektarjev v enem letu. Razen tega je primerno področje za sadjarstvo tudi v okolici Brd. Tudi tu nameravamo urediti za okoli 200 hektarjev veliko sadno plantažo. Poleg tega pa pridejo v poštev še nekatera druga področja.

Morda vas bo zanimalo, zakaj ves čas nisem omenil Loč? To zaradi tega, ker nameravamo v Ločah urediti primerne hleve za pitališča govedi. Kapaciteta hlevov bi bila okoli 900 glav hkrati, kar pomeni, da bi v enem letu lahko spitali precej več.

Za naše bralce bo prav gotovo zanimivo vprašanje, zakaj ne urejete v vašem območju vinogradov, saj je konjiško območje bilo nekoč znano prav po izredno dobrem in sladkem grozdju?

Mnenje, da zanemarjamo urejevanje sodobnih vinogradov je zgrešeno. Res pa je, da smo že izkoristili primerno lego za vinogradništvo. To je tistih 31 hektarjev, ki sem jih v začetku omenil. Tudi sedaj gojimo v konjiškem okolišju le žlahtno in visoko cenjeno sorto. Obstaja pa še drug razlog, ki nam narekuje, da smo glede vinogradništva previdni. Če bi vinogradništvo forsirali — resnici na ljubo vinogradništvo ni tako rentabilno kot sadjarstvo — bi morali graditi nove velike kleti. To pa bi bile velike investicije, ki jih v sedanjih pogojih, ko si urejemo osnovo — plantaže — prav gotov ne bi zmogli.

PRIPRAVE NA OBČINSKI PRAZNIK V VELENJU

V velenjski občini že teko priprave za čim bolj svečano proslavitev 22-letnice občinskega praznika — prvega partizanskega napada na mesto Šoštanj. Te dni so že razpravljali o programu in sklenili, da bodo v Velenju, Šoštanju in Smartnem ob Paki raznovrstne športne in kulturne prireditve vse od 1. do 8. oktobra. Osrednja proslava pa bo 8. oktobra v Velenju — novem občinskem središču Šaleške doline. Ta dan bodo v Velenju odprli nov dom Počitniške zveze, katerega so si člani Počitniške zveze s finančno pomočjo podjetij sami preuredili in olepšali.

Sekcije Svoboda in prosvetnih društev se že pripravljajo, da bodo s čim bolj kvalitetnimi programi proslavili ta praznik. Ob tej priliki bodo v Velenju podelili tudi prvič »Kajuhove nagrade«.

S. S.

TUDI RADEČANI SO SLAVILI

Tudi Radečani so izredno slavnostno proslavili 22. obletnico množičnega izseljevanja. Krajevni praznik je potekal v okviru skupnega praznovanja »Kozjansko v boju«. Tako so se od 1. septembra dalje zvrstile neštete prireditve: košarkarski turnir, promena koncert godbe na pihala »Savski val« iz Radeč, šahovski turnir Radeč, Zidanega mosta in Laškega, sektorske gasilske vaje in zlet tabornikov. Izredno uspel je bil nastop moškega pevskega zbora »Svoboda« pred hotelom »Jadran«.

S. S.

Se letos bomo v novih prostorih

Prav gotovo je res, da trenutno dela v najbolj nemogočih pogojih podjetje Kostroj iz Slovenskih Konjic. V mali hali je sedaj spričo potreb zaposlenih kar okoli 200 delavcev. Stroji so eden ob drugem, montaža izgotovljenih strojev je težavna, delovni pogoji so neprimerni ipd. — Naštevati bi skratka še lahko v nedogled.

Zaradi tega so že pred leti začeli v Konjicah graditi novo veliko proizvodno dvorano za Kostroj. Locirali so jo nekoliko iznad Slovenskih Konjic, kajti tako predvidevajo urbanišni načrti, razen tega pa bo na tem prostoru tudi razširitev tovarne neprimerno lažja.

Novo halo gradi gradbeno podjetje Ingrad, ki je svoje delo opravilo relativno dobro. Hala je velika, razdeljena na tri pasove in bo primerna za proizvodnjo Kostroja. V njej bodo namestili tudi dva velika žerjava, ki bosta v veliki meri olajšala delo. Saj je znano, da podjetje izdeluje razmeroma velike stroje, katerih zlasti montaža je brez primernih naprav zelo težavna.

Naj omenimo, da so nekdanje govorice, ko je bilo celo postavljeno vprašanje ali naj tovarna še obstaja, bile neumestne. Proizvodnja in storilnost se v tem podjetju nenehno dviga, trga pa praktično ne morejo zasititi. Zanimiva je tudi ugotovitev, da okoli polovico izdelkov gre na tuja tržišča.

Sodijo, da bodo z začetkom obratovanja v novih delovnih prostorih zaposlili vsaj še petdeset delavcev, da pa se bo proizvodnja bistveno

Razgovor našega novinarja z ing. Selihom v Skalcah

REALNI NAČRT

RAZGOVOR S TOV. MAROVŠKOM, PREDSEDNIKOM OBČINSKEGA ODBORA SZDL V SLOV. KONJICAH

Izvršni odbor občinskega sveta SZDL v Slov. Konjicah je sredi tega tedna sprejel program dela za obdobje do konca leta. V njem so zajete glavne naloge, ki jih bo ta organ opravljal. Predsedniku občinskega odbora SZDL, tov. Marovšku, smo zastavili nekaj vprašanj o bodočem delu te politične organizacije. Najprej smo ga vprašali o izhodiščnih točkah delovnega programa:

»Izhodišče našega programa dela so razprave, predlogi, mnenja in kritike, ki so jih podali občani na zborih in sestankih v času ustavnih razprav in volitev. Sedaj zbiramo te predloge in jih bomo po dokončani analizi predložili tudi občinski skupščini. Večinoma gre za manjša vprašanja, kot razne takse, urejanje davkov, manjši komunalni problemi in podobno. Za uspešno delo političnih organizacij pa je nujno, da to sproti rešujemo.

Ko smo predsednika vprašali, katere glavne naloge bo reševalo občinsko vodstvo SZDL prihodnje mesece, nam je odgovoril:

»Pred nami je vrsta odgovornih političnih opravil, zato smo za vsako nalogo v tem obdobju okvirno določili čas, kdaj jo bomo postavili na

dnevni red. Kmalu bomo pričeli s političnimi in kadrovskimi pripravami za volitve novih šolskih odborov, razpravljali pa bomo tudi o delu prosvetnih društev in Svobod.

V novembru in decembru bomo izdelali analizo dela upravnih odborov družbenih skladov. Taka analiza nam bo služila za orientacijo dela teh organov v prihodnjem letu. V načrtu imamo tudi obravnavo dela družbenih služb s posebnim ozirom na kadrovsko zasedbo.

Skupaj z občinskim sindikalnim svetom nameravamo sklicati v novembru širše posvetovanje o gospodarskih problemih v občini. Zajeli bomo priprave na sedemletni plan, izdelovanje statuta v delovnih organizacijah in pri krajevnih skupnostih, prehod na 42-urni teden, proizvodnost dela, nagrajevanje in podobno. Poudarili bomo predvsem vsebinski del razprav in nalog, ki jih bodo morali izvajati organi upravljanja.

Končno smo predsedniku postavili še vprašanje, kako nameravajo izvršiti te naloge:

»V delo bomo vključili tudi nekatere druge organizacije in službe občinske skupščine. Tako nam bo problematika iz kmetijstva lahko razložila kmetijska zadruga, pri nalogah iz gospodarstva pa nam bodo precej pomagali gospodarski organi občinske skupščine in sindikalni svet. Angažirali bomo tudi komisije občinskega odbora SZDL, člane plenuma in ostale politične organizacije,« je zaključil naš razgovor tov. Marovšek.

V. L.

VAŠE VRSTICE

Pozabili so na nas

Tov. urednik,

prebivalci Sevnice, Brega, Loke in Radeč lahko trdimo, da je za nas postal cestar pravcata »skrivalnica«, kar se nam hudo mašuje pri vožnji na občinski cesti, ki po levem bregu Save veže ta kraj. Cesta je izdelana tako, da kaže »rebra«.

Pred tremi leti je ta cesta bila še kar dobro oskrbovana, potem pa so nanjo pozabili. Zal ceste zaenkrat še ne spadajo k celjskemu okraju — cestna uprava je še vedno v Novem mestu. Zato si srčno želimo, da cestna uprava čim prej pregleda stanje ceste in nekaj ukrene, kajti takšna brezbržnost presega vendarle meje strpnosti.

S. S.

NOV MOST V LOČAH

Te dni so začeli v Ločah z obnovo mostu čez Dravinjo. Temu je bilo že skrajni čas, kajti preusmerjen promet preko Slov. Bistrice je vsako stvar podražil. Avtobusni promet pa je bil zadnji čas že prilagojen tako, da so potniki v Ločah prestopali iz enega avtobusa na drugega. Slednjič bo torej ta nevšečnost odpadla.

PRED NOVO GLEDALIŠKO SEZONO Gledališče, občinstvo, gostovanja in ...

Na seji izvršnega odbora OO SZDL je bila na dnevnem redu med drugim tudi razprava o nekaterih problemih celjskega gledališča.

Iz obrazložitve, ki jih je podal upravnik Bruno Hartman, je bilo predvsem razvidno, da je SLG v pretekli sezoni, kakor tudi v prejšnjih sezonah, kot osrednja kulturna ustanova v okraju, odigrala pomembno vlogo. Ta vloga je bila zlasti v posredovanju gledališke kulture širšim krogom občinstva ne samo v našem okraju, ampak tudi izven njega. Pri tem zavzema celjsko gledališče celo v republiškem merilu izjemen položaj. Tako ljubljanska Drama skoraj ne gostuje, medtem ko so gostovanja ljubljanskega Mestnega gledališča omejena in je tudi mariborsko gledališče vezano pretežno na sam Maribor.

Uspehi SLG v minuli sezoni so bili očiti: gledališče je že tretjič sodelovalo na Sterijinem pozorju, tri njegove predstave pa je prenašala jugoslovanska RTV. Poleg tega je SLG izvedlo teden slovenske dramatike ter poskrbelo za izmenična gostovanja osrednjih slovenskih gledališč. K temu velja dodati, da je imelo celjsko gledališče v zadnji sezoni 68.000 obiskovalcev, od tega 37.000 v Celju, in da je tu 2.600 abonmentov, kar pomeni 9 odstotkov Celjanov (ta odstotek je izredno visok). Medtem ko je bilo v sezoni 1961/62 v Celju 118 predstav in 125 gostovanj, je bilo v zadnji sezoni 140 predstav doma in 81 zunaj.

Vodstvo gledališča pa je prišlo do spoznanja, da je poprečen način gostovanj v umetniškem in ekonomskem pogledu sporen. Vprašanje je, če je vredno gostovati v kakšni gostilniški sobi, kjer ni mogoče uprizoriti estetske in umetniške predstave, ali če se splača gostovati v kraju, kjer so stroški občutno večji od dohodkov. Edina možna račun-

ca je ta, da gledališče, če že gostuje ne gostuje v izgubo, kakor tudi, da gostuje tam, kjer so za to dani pogoji. Nevzdržen je odnos, kakršnega sta ob nekem gostovanju pokazala LIN in GG Nazarije, ki naj bi po dogovoru prispevala svoj delež za oglas in tako krila razliko stroškov. Pa sta potem besedo »pojedla« in je gledališče ostalo brez denarja.

Spriču tega, da prekomerna gostovanja tudi fizično črpajo igralce in da je 220 predstav skrajna možna meja, bo SLG v novi sezoni prenehalo gostovati tam, kjer ni obojestranskih, to je finančnih in kvalitnih možnosti, hkrati pa bo poskušalo možnost gostovanj zlasti tam, kjer obstoji določen interes in ugodni pogoji (na primer na Kozjanskem, kjer gledališče sploh še ni gostovalo). V glavnem pride v poštev 10 večjih centrov s 70 predstavami.

Drugo vprašanje, ki se ob vsaki sezoni znova poraja, je vprašanje, kako pritegniti k predstavam tudi neposredno proizvajalce, delovne kolektive in organizacije. Kljub temu, da si je gledališče v tej smeri že močno prizadevalo, ni bilo ustreznih rezultatov. V Ljubljani je za stran tega nekoliko drugače. Tu vlada še predvojna gledališka konvencija, v nekem smislu tradicija. V boljšem položaju so tudi v Mariboru, kjer jim je uspelo organizirati vsaj dva abonmaja za delovne kolektive. V Celju pa so tovrstne predstave le občasne in po številu delovnih kolektivov, ki jih zajamejo, zelo ozke, (delno Toper, Cinkarna, Metka, Ingrad). Celjsko gledališče pa bi seveda rado sprostilo svoj potencial tudi v tej smeri in je zaradi tega celo pripravljeno uprizarjati predstave kadarkoli, kar je brez dvoma izjemna ugodnost. Kakor je bilo poudarjeno v razpravi, ne bi smelo biti vprašanje, napolniti 470

sedežev s člani delovnih kolektivov tudi v primeru dveh abonmajev, vreden je predvsem repertoar in oblika, s katero bi delovnemu človeku naredili določeno gledališko delo razumljivo (na primer povzetek vsebine in podobno). Pri vključevanju delovnih ljudi v celjsko gledališko kulturo bi bilo v večji meri angažirati zlasti sindikalne organizacije. (Za primerjavo velja navesti, da je bilo v pretekli sezoni kar 5 mladinskih abonmajev in da je celjska šolska mladina močno zajeta v določeno umetniško dogajanje, kar je seveda velikega pomena).

Eden izmed bistvenih problemov, ki ga je v SLG zelo čutili, je delitev dohodka znotraj ustanove. Predvsem zveni absurdno, da ima celjsko gledališče s sorazmerno najtežavnejšo vlogo v republiškem merilu najnižje osebnih dohodkov. Predvideno je bilo sicer 6 odstotno povečanje dohodkov, toda do tega ni prišlo; istočasno pa so recimo v Ljubljani povečali dohodke za 10 odstotkov! Celjsko gledališče je sicer izdelalo pravilnik o delitvi dohodka, toda ta ni mogel priti do veljave, ker je na primer ljubljansko Mestno gledališče stopilo korak nazaj v star sistem razredov in umetniških dodatkov! Plačevanje po delu je tu sicer resda bolj kot kje drugje nemogoče in problematično, toda to še ne pomeni, da se po tolikem času ne bi mogli vsaj v republiškem okviru dokopati do nekih takšnih kriterijev in meril, ki ne bi tako očitno diskriminirala določen krog gledaliških ustvarjalcev in jih postavljala v pravzaprav smešen položaj. dhr

RAZSTAVE V VELENJSKEM DELAVSKEM KLUBU

Te dni je v velenjskem delavskem klubu, ki je postal prava mala galerija Velenja, razstavljal slike samouk Jože Horvat-Jaki. V izredno avtoidiaktično zaključenem ciklusu na smrt obsojenih je prikazal toliko razkroja in bolečine, da se človek ob njegovih pobarvanih ploskvah lahko zjoče nad...

Najzanimivejša ugotovitev za oceno razstave je bržčas povedana prodaja aperitivov v delavskem klubu.

V nedeljo, 15. septembra, pa bo enega najboljših slikarjev iz Nazarij zamenjal v razstavnem prostoru s svojimi deli Jože Tisnikar. K. J.

Delo upravnega odbora

DRUŽBENEGA SKLADA ZA SOLSTVO — BREZHIBNO

Prejšnji teden je bila v Celju skupna seja starega in novoizvoljenega upravnega odbora družbenega sklada za solstvo v celjski občini, na kateri so obravnavali poročilo predsednika o dosedanem delu ter konstituirali nov upravni odbor. Seje se je udeležil tudi predsednik celjske občinske skupščine MARJAN UČAKAR.

O delu upravnega odbora sklada v pretekli mandatni dobi je poročal njegov predsednik prof. LUDVIK REBEUSEK.

Kakor je bilo mogoče razbrati, je družbeni sklad za solstvo v svojem obdobju opravil izredno odgovorno in težavno nalogo, saj je tako rekoč pod njegovo okrilje spadalo 44 vzgojnih zavodov. Ugotovljeno je bilo tudi, da bi morali pri delu tega organa v večji meri sodelovati finančno strokovni kadri. Ena največjih težav je bila v tem, ker do letos pravzaprav ni bilo urejeno vprašanje sofinanciranja okraja, kakor tudi v neskladju med proračunskim in šolskim letom. Šolsko leto traja namreč od 1. septembra do 31. avgusta naslednjega leta, zaradi česar so se zlasti sploščka, ko je sklad posloval po proračunskem koledarju, v septembru vedno porajali problemi.

Upravni odbor sklada je posvečal vso pozornost investicijam, ki so jih nekateri zavodi sploščka trošili dokaj neracionalno; zato so kasneje uvedli sistem, po katerem je vsak adaptijski zahtevek pregledala ustrezna komisija. Tako so zavodi celotno prihranili del sredstev, ki so jih potem po odobritvi namensko porabili. Medtem ko so investicije v letu 1961 znašale 8 milijonov dinarjev, je bilo 1962. leta za 181 milijonov novih in za 13 milijonov starih investicij.

Delo upravnega odbora sklada je bilo težavno, ker mnogi zavodi še nimajo pravilnika o delitvi celotnega dohodka. Kljub temu je delitev znotraj zavodov potekala lažje kakor na relaciji sklad — zavod. Letos je sklad rezerviral 4 milijone dinarjev za posebno dobre zavode, vprašanje pa so seveda objektivni regulatorji, po katerih bi ta sredstva delili. Prav tako še tudi ni docela rešeno vprašanje delitve gibljivega dela. V nekaterih zavodih se je dogajalo, da so zmanjševali plače posameznikom in se pri tem izgovarjali, češ da od sklada niso dobili dovolj sredstev. Toda takšne utemeljitve niso bile resnične, ker v okviru kolektiva na delitve ne more vplivati višina sredstev s strani sklada. V nekaterih zavodih je finančna inšpekcija odkrila določene nepravilnosti.

Upravnemu odboru sklada je v celoti uspelo, da so v zadnjih dveh

letih vsi zavodi redno dobivali mesečne akontacije, za kar pa je bilo potrebno ogromno število sej in ur (brez sejnine).

Kakor je pokazala razprava, je bilo delo upravnega odbora sklada vzorno in vestno. Po mnenju zavoda za pedagoško službo v nobeni občini v celjskem okraju stvari niso tekale tako brezhibno kakor tu. Kar zadeva prizadevanje odbora, da bi stimulirali tudi kvaliteto pedagoškega dela, so dosegli izjemni celo v slovenskem merilu.

Dosedanji odbor sklada in njegov predsednik sta bila deležna priznanja tudi s strani celjske občinske skupščine, ki ga je v njenem imenu izrekel predsednik Marjan Učakar. V svojem govoru je poudaril zlasti važnost programiranega razvoja šolstva, v katerem mora priti do veljave kvaliteta pedagoške vzgoje in trden odnos med zavodi in gospodarskimi organizacijami, ažurnost pri sestavljanju programov kakor reševanje kadrovskih vprašanj. Na koncu je tov. Učakar izročil prof. Ludviku Rebeusku za njegovo požrtvovalnost posebno nagrado. dhr

Miran in Fauti sta letos že za stopnjo višje. Drugi razred bo zahteval še več marljivosti. Toda Miran ima letos že na samem začetku težave. Hudo mu je, ker ne bo več v družbi svojih lanskeletnih tovarišev. Tako je šola resnično šola življenja, saj se bo kasneje treba še tolikokrat ločiti

Slovenščina v naših večernih šolah

Prvi predmet, ki ga zasledimo v vseh redovalnicah in spričevalnih, je naš materin jezik — slovenščina. O tem, kako naj se ta predmet poučuje, je bilo že veliko povedanega. Na šolah z rednim poukom je z njim pač tako kot z vsemi drugimi predmeti. Nekateri ga obvladajo, drugi spet ne, kakor pač nanese.

Nekoliko drugače pa je na večernih šolah, kjer je težje zaradi pomanjkanja časa in tudi osnovnega znanja, s katerim naj bi razpolagal vsak srednješolec. Res je da se takšni ljudje že s tem, ko se vpišejo, pokažejo pogumne, saj svoje popoldanske ure po rednem delu žrtvujejo učenju, ki se včasih zavleče pozno v noč. Tu se nehoti pojavi vprašanje: Kako naj tako zaposlen človek najde čas za branje, tako nujno dopolnilo, oziroma pomoč slovenščini in kako naj se potem tako nenačitan, izrazno neizpolnjen, primerno izraža? Prebrala sem nekaj takšnih šolskih nalog. Od nezadostnih do odličnih, od tistih, ki govorijo o športu, pa do čisto subjektivnih o današnjem svetu. Da bi bila slika o takšnih nalogah čim bolj popolna, sem se odločila, da vam predstavim nekaj odlomkov, ki ne govorijo le o stilnih in pravopisnih napakah, ampak predvsem o mislih in načinu izražanja teh ljudi.

Pred mano so naloge o svetu, v katerem živimo. Ste že kdaj pomislili, kakšen je? Nek dijak je, saj pravi o njem: »... Mislim, da je minil čas, ko je veljalo pravilo: Siromak si se rodil, siromak boš umrl. Naš čas tudi ne sme biti kriv za smehovanje črncev, ki jih črne matere rodeva in džungev...«

Njegov prijatelj pa si želi: »... Upam, da bosta SSSR in ZDA, kakor tudi druge močne države ostale mirne in ne bodo trosile prahu smrti na ljudi, ki tega ne zaslužijo...« Tudi mi tako upamo, tovariš.

Najn. sošolec zelo konkretno obravnava vprašanje huliganstva: »... Zelo dobro razumem psihologijo in mentaliteto takih mladih ljudi, saj sem bil nekoč sam eden izmed njih. Danes vidim mnogo svojih bivših vrstnikov, ki še posedajo po lokalnih pozno v noč, kot nema obsodba družbe. Enostavno je takemu človeku reči frajer, ali dekletu, da je cipa, toda le malokdo se vpraša, čemu je človek postal tak, kaj šele, da bi mu pomagal. Z drastičnimi kaznimi se tega pojava ne bo dalo odpraviti...«

Iz navedenih odlomkov kratek zaljuček: Znano misliti, nekateri tudi

povedati. Tisti, ki se ne znajo izraziti ravno najbolje, naj nikar ne obupajo. Namesto na treh, naj svoje misli povedo na dveh straneh. S tem bo povedano isto, napak pa bo verjetno manj. Res je nemogoče, da bi po šoli do zjutraj presedeli ob leposlovju, le tu in tam naj kakšno filmsko predstavo zamenjajo zanj. Knjiga je kot film, če ne še več. Marsikaj pove in te nauči, kot učitelj. In končno, ali ni lepo, če se lahko pohvališ, da vsaj materin jezik dobro poznaš in obvladaš.

S. R.

(Nadaljevanje in konec)

Od gostoljubnega Trsta, natančneje pa od Slovenske prosvetne zveze in Slovenskega dijaškega doma, v katerem smo spali in bili na hrani, smo se poslovili 21. avgusta popoldne s krajšim koncertom v dvorani dijaškega doma, kjer nas je poslušala in s svetjem obdarila slovenska šolska mladina, ki se ta čas v njem pripravljala za izpite.

Na nadaljnjo pot so nas pospremili pozdravne besede skladatelja in predsednika Slovenske prosvetne zveze Ubalda Vrabca, izrečene na koncertu v Avditoriju: »V plemeniti tekmi se boste pomerili z drugimi evropskimi kulturnimi narodi. Zato se mi skoro niti ne zdi važno ali vam bo žirija dodelila prvo, drugo, peto ali sedmo mesto, važno je le to, da boste pokazali visoko raven slovenske zborovske kulture...«

Venite a noi, che siamo mastri fini! (Gagliarda)

V Arezzo smo prispeli 22. avgusta kot eden izmed 37 prijavljenih pev-

G. GROBELNIK:

Diploma iz Arezza

skih zborov 12 evropskih držav — Anglije, Avstrije, Belgije, Francije, Grčije, Italije, Jugoslavije, Madžarske, Zahodne Nemčije, Španije, Švedske in Švice. Skopjanski pevci so prišli dan pred nami. Bili so deležni splošnih simpatij. V avli tamošnjega gledališča, posvečenega pesniku Petrarci, ki je bil rojen v Arezzo, so razstavili fotografije skopjanske tragedije. Na svečani otvoritveni seji so sprejeli sklep, da se Skopjanci posebej nagrade. Res, so na koncu tekmovalja prejel milijon lir za obnovo Skopja, razen tega pa jim je odstopil pevski zbor iz Hannovera nagrado 40.000 lir, ki

jo je prejel kot četrtoplasirani zbor v skupini narodnih pesmi. Kot mešani zbor so skopjanski študentje tekmovali 23. avgusta in se na naše veliko veselje plasirali v finale. Zasedli so osmo mesto.

Naš zbor je nastopil v soboto 24. avgusta popoldne. Bili smo edini v tej skupini, pa eden redkih izmed vseh zborov, ki smo vse pesmi peli na pamet in v izvornih jezikih (latinsko, nemško, italijansko) ter da je tudi naš dirigent dirigiral na pamet. Naš trud je bil poplačan s prvo nagrado. Popoldne in zvečer je bilo tekmovalje v skupini narodnih pesmi. Tu smo zasedli deveto mesto med šestindvajsetimi zbori, za Skopjanci, ki so zasedli osmo mesto. Skopjanci so peli Firfovo Kitko na narodni pesni ter Suplevo Rum, dum, dum, mi pa Sovdaški boben ter dubrovniško kolo Lindjo. Iz lož nabito polnega gledališča so nam s prsti obetali tudi v tej skupini prvo mesto. Toda tudi to, kar smo dosegli tako kot predstavniki Jugoslavije, kakor kot sinovi malega mesta ob Savinji, je častno priznanje. Za nami so ostali n. pr. vsi Avstrijci, Belgijci (naši najresnejši konkurenti!), Španci, Švicarji in Grki ter cela vrsta drugih zborov raznih narodnosti.

Naslednjega dne, t. j. v nedeljo 25. avgusta popoldne je župan mesta Arezza priredil sprejem za predstavnike zmagovalnih zborov, zvečer je bila slovesna podelitev diplom in nagrad, za tem pa slavnostni koncert prvih dveh plasiranih zborov iz vsake skupine. Na tem koncertu, ki ga je prenašala televizija, saj je imel najsvetlejšo obeležje, smo — ustrezno naši skupini politonskih skladb zapeli El grillo (Josquin de Prés), Laus et perennis gloria (Jakob Gallus Petelin) ter Cagliardo (Baldassare Donati). Največji aplavz je doživela osmeroglasna skladba našega Gallusa; že med petjem zad-

Arezzo - Piazza Guido Monaco

njega akorda so začeli poslušalci s ploskanjem... Se ljubezniv »A rivederci prossimo anno!... inspicienta Petrarca gledališča, in naš ga poslans. va pred zborom d-di čev aretinskega muzika je bilo konec. Sledilo je le še prirčno slovo od učitelja Nicola D. Marina, ki nam je bil s svojo ljubeznivo soprago, našo ružinko iz Pulja, za ves čas zadrževanja v Arezzo dodeljen kot predstavnik prirediteljskega odbora. Njegova nesebična skrb, iskrena pozornost in zglodna pripravljenost, da nam ustreže in pomaga k čim boljsemu počutju, je bila najlepši okvir k diplom, ki smo jo za našo pesem prejeli.

Finale v hotelu Venezia

(Mestre-Benetke).

Od Arezza do Celja je preveč kilometrov, da bi jih mogli prevaliti v eni turi, zato nam je Kompas pripravil počitek na robu Benetk, v Mestrah, v hotelu Venezia. Lastnica hotela — glasbeno izobražena go-pa in sopraga glasbenika, nam je brž po prihodu prišla čestitat z vestjo, da je naš nastop v Arezzo spremljala po televiziji in da jo je naša petje prevzelo, zaželela si je, da bi ji v salonu po povratku od večerje (hotel Venezia nudi le prenočišče in zajtrk) zapeli nekaj pesmi, med njimi vsekakor Gallusovo Laus et perennis gloria. Spriču tako pristnega zanimanja za slovenski zbor, prošnje ni bilo mogoče odkloniti. Eni pesmi je sledila druga, tretja in tako dalje; improvizirano petje se je razvilo v majhen večerni koncert. Nevsakdanje petje je privabilo vse hotelske goste. Aplavzi in priznanja in pomisleki, da smo morda le poklicni pevci, pa primerjava z zborom Donskih kozakov, so izzvenili v željo, da bi nas poslušali vso noč. Tudi nagrada gostiteljice ni izostala: tokajca in merlota je bilo za več večer dovolj, en zabojček pa smo ga dobili še za popotnico... Škoda, da iz tujčevih rok, pa čeprav od srca.

Ali je klavnica Celju zares potrebna?

Mnogo je že bilo razprav o celjski klavnici. Tudi na drugem zasedanju občinske skupščine Celje so odborniki razpravljali o njeni nadaljnji gradnji. Točneje povedano, šlo je za poročeno izjavo za najetostno do prepricanja, da ne bi bilo pametno z gradnjo nadaljevati, ker je mnogo vprašanj še nerazčiščenih. Zaradi tega skupščina ni izglasovala poročeno izjavo. Ugovori, ki so bili podani, se v glavnem nanašajo na lokacijo, surovinsko bazo klavnice in podobno. Odborniki so hoteli vedeti, če je smotno graditi v Celju klavnico, ker obstoja v Sentjurju nov obrat, ki bi s svojimi zmogljivostmi lahko brez težav zagotavljal celjski trg z mesom in mesnimi izdelki. Pripravi je obrazložitev, odborniki niso dobili, obljubljenega je bilo, da bodo poklicali v Celje skupino strokovnjakov, ki bi dali strokovno utemeljeno mnenje o klavnici. Iz tega jasno sledi, da so začeli gradnjo klavnice brez tehniškega premisleka, da o ekonomskih in rentabilnostnih izračunih sploh ne govorimo.

Situacija, ki je nastala ob izgradnji klavnice v Celju, poraja resne pomisleke v nekatere investicijske odločitve v Celju. Znano je, da v Sentjurju stoji nova klavnica, za katero je bilo potrošenih le 150 milijonov dinarjev. Ta klavnica dela le s 50% izkoriščenostjo. Klavne, hladilne in predelovalne zmogljivosti so na pol izkoriščene. Hkrati pa vemo, da ima ta klavnica bogato surovinsko bazo. Da bi klavnica rentabilno poslovala, so prisiljeni v Sentjurju prodajati in prevajati najkvalitetnejše meso v Sežano in to 8 do 10 ton tedensko. Z zmogljivostjo 5.000 ton letno predelave mesa (ta kapaciteta bi se dala z minimalnimi sredstvi še povečati) bi sentjurska klavnica z lahkoto pokrivala potrebe Celja po mesu. Naj ob tem omenim še to, da celjsko mesarsko podjetje živino uvaža iz sosednjih republik, da je v Celju zelo težko dobiti drobovino, v Sentjurju pa propada in služi kvečjemu za hrano ribam.

Če človek o vsem tem razmišlja, potem si težko predstavlja kvaliteto in uspešno delo najvišjega samoupravnega telesa v Celju. Sploh pa se postavlja vprašanje o poznavanju sklepov IV. plenuma CK ZKJ. Razprava in sklepi omenjenega plenuma gotovo niso bili trenutnega značaja, ampak napotila za odpravljanje pomanjkljivosti in za daljnosežnejšo gospodarsko politiko. Celjska klavnica gotovo ni primer, kako je potrebno razumsko gospo-

dariti z družbenimi investicijskimi sredstvi!

Ce pa gre za obsežnejše regionalne načrte, ki so povezani s perspektivnim razvojem živinoreje na območju celjskega okraja in če obstajajo zares kakšni tehniki razlogi, da se v Celju gradi velika klavnica, potem je tudi jasno, da bi morali strokovnjaki in odgovorni ljudje gospodarske organizacije, ki klavnico gradi, podrobno pojasniti ljudem vzroke in namen nove gradnje. Prav gotovo namreč ni prijetno, če ljudje na primer zaradi nepoučenosti dobe vtis, kot da gre za razmetavanje investicijskih sredstev, in sicer prav v trenutku, ko jih v Celju zelo nujno rabimo. Prepričan sem, da to najmanj, kar občani lahko zahtevajo.

Janez Kovačič

Kakšna bo organizacija preskrbe z ozimnico?

Že uvodoma naj povemo, da bo glavni predmet preskrbe krompir, ki je še vedno eden naših najvažnejših kmetijskih živilskih proizvodov.

Upravičeno smo letos pričakovali rekorden pridelek krompirja, toda močna suša v začetku avgusta, je marsikje vplivala na količino, pa tudi na kakovost, posebno pri poznih vrstah. Prav verjetno je zaradi tega tudi stabilna prodajna cena, ki že dalj časa velja za krompir boljše vrste 36 din na debelo in 40 din na drobno, za krompir navadnih vrst pa 28 din na debelo in 32 din na drobno.

Trgovsko podjetje »Agropromet« v Celju je pripravilo dovolj krompirja, tako boljših, kot navadnih sort. Vrsta »cvetnik« in »bintje« bo ves čas, dokler traja ozimnica, kar bo predvidoma od 13. septembra do 5. oktobra, po din 33, navadne sorte krompirja pa po 25 din za 1 kg. Razlika med sedanjo tržno ceno in ceno, ki bo za ozimnico, je precejšnja in se bodo potrošniki prav gotovo v obilni meri posluževali te ugodnosti.

V času prodaje ozimnice bo na prodajnih mestih na razpolago tudi čebula, zelje in paprika. Cene tem pridelkom pa bodo enake, kot so sicer v prodaji na debelo, kar je povprečno 15% izpod cen, ki veljajo v detajlistični trgovini.

V Celju bo »Agropromet« organiziral prodajo v svojem skladišču na Bežigradski cesti št. 13, za potrošnike iz Gaborja, Trnovelj, Hudinje in za vse večje potrošnike tudi izven mesta Celja.

Prodajna mesta pa bodo tudi na Dečkovi cesti št. 26, pred Grahovo

Posoda gre povsod v denar. Zares, to smo tudi lahko videli na lastne oči, ko je za hmeljarje bila pripravljena pred postajo v Celju posebna stojnica. To pa je tudi v zadnjih letih reden primer, ko v času kadar odhajajo obiraleci hmelja, postavijo posebnost stojnice.

hišo, za potrošnike iz tega okoliša. Na Ljubljanski cesti št. 33, na dvo-višču Rakunove hiše, za potrošnike z Otoka, na dvorišču gospodarske zbornice v Cankarjevi ulici 1 pa za potrošnike iz mestnega središča.

Vsa prodajna mesta bodo vidno označena, delovni čas pa bo vsak delavnik od 7. do 12. in od 15. do 18. ure.

Blago za ozimnico bodo prodajale tudi poslovalnice »Višnja« v Dobrni, »Povrtina« v Žalcu, »Marelca« v Preboldu in »Malina« v Rogaski Slatini.

Oddaljenjšim potrošnikom s področja celjskega okraja priporočamo »Agropromet« naj zberejo skupna naročila, vsaj za 3000 kg, nakar bo podjetje dostavilo blago na dogovorjeno mesto v dogovorjenem času.

Vsi večji kolektivi so bili s posebnim dopisom obveščeni o pogojih preskrbe in bi lahko prav ti pripomogli k smotrnejši organizaciji preskrbe in stabilizaciji cen. Doselej so se namreč vsako leto ponavljali primeri, da so posamezniki ali kolektivi iskali blago neposredno pri pro-

izvajalcih, seveda v breme stroškov lastnega kolektiva in na račun rednega delovnega časa.

Organizacija in pogoji, ki jih je letos pripravil kolektiv »Agropromet« sta vsekakor hvale vredna. Sedaj je od vseh potrošnikov odvisno, kako se bomo v času do 5. oktobra poslužili prednosti, ki jih nudi tako organizirana preskrba.

UREDITI KANALIZACIJO NA ALJAŽEVEM HRIBU

Tovariš urednik!

Na Aljaževem hribu je ob novi cesti v Groharjevi ulici nastala vrsta novih hiš. Iz teh hiš se zlivajo odpadne vode, pa tudi tiste iz greznice v občestni jarek, kar povzroča neznosen smrad. Zato bi bilo nujno potrebno kanalizacijo urediti. Ni dovolj, da se dovolj graditi, za ureditev komunikacije pa se potem nihče ne briga. Pa ne samo to. Nekateri prebivalci odlagajo vso nesnago kar ob cesti za Toprom, tako, da je ta zanemarljiv kraj videti še bolj pust in nesnazen. Prav tako bi morali počistiti park za Kalvarijo, kjer je otroško igrišče, »polepšano« z navoženimi odpadki iz novih hiš. Res, ne lepi primeri, ki črnilo belo Celje.

M. C.

Prometna kronika

V mesecu avgustu je bilo v celjskem okraju 175 prometnih nesreč. To je sicer za 40 več kot v mesecu juliju, vendar sta poškodovan podlegli le dve osebi, medtem ko jih je v juliju 7. Težko poškodovanih je bilo 47, lažje pa 57 oseb. Med ponesrečenci je bilo 8 otrok, eden je pri prometni nesreči izgubil življenje, sedem pa jih je bilo teže poškodovanih. Sedaj ob začetku novega šolskega leta, ko otroci vsak dan hodijo v šolo in to pogosto po zelo prometnih cestah, bi bilo potrebno storiti kaj več za prometno vzgojo. S tem bi gotovo zmanjšali število prometnih nesreč, ki so še vedno največkrat posledica neupoštevanja in slabega poznavanja prometnih predpisov.

Med pogostimi povzročitelji prometnih nesreč so tudi kolesarji. V preteklem mesecu so bili kolesarji udeleženi v 36 nesrečah, ker niso imeli zadostno opremljenih koles, ker pri zavijanju niso nakazali smeri in ker so bili v vinjenem stanju.

Največ nesreč je bilo ob nedeljah, tako na primer 4. avgusta, ko je bilo 12 nesreč in 18. avgusta, ko je bilo 13 nesreč. Zanimiva je primerjava z dnem, ko je Celje obiskal tovariš Hruščov. Kljub ogromnemu prometu je bilo takrat le 9 nesreč. Ljudje so bili takrat bolj pazljivi, povečana pa je bila tudi kontrola na cestah.

2 tretjini vseh nesreč se zgodijo v naseljenih krajih in te ena tretjina na odprtih cestah. Nediscipliniranost in nepravilnost bi bilo treba ostro kaznovati in s tem vrenčiti nenehno naraščanje prometnih nesreč.

Mnogo nesreč se zgodi zato, ker vozniki motornih koles ne upoštevajo pravila: »Če voziš, ne pij, če pijš, ne vozi.«

PROBLEM NADURNEGA DELA V ZELEZARNI STORE

Poročilo o polletnem poslovanju železarne v Storeh ugotavlja poleg vseh pozitivnih stvari tudi to, da se je nadurno delo v prvem polletju letošnjega leta v primerjavi z istim razdobjem lanskega leta povečalo za 278 odstotkov. Delno se je nadurno delo povečalo zaradi forsirane proizvodnje in nujnih del, ki niso mogla biti opravljena v rednem delovnem času. To povečanje je sicer upravičeno, glede na to, da se pripravljajo 42-urni delovni čas v tednu pa bo pretemeljito analizirati nadurno delo in precejšnji odstotek odsotnosti z dela. Pri analizi izkoriščanja delovnega časa so ugotovili, da so delovni dnevi brez nadur in nedeljskega dela izkoriščeni samo s 76 odstotki. Neizkoriščen delovni čas pa predstavlja odstotnost zaradi boleznih, dopustov, praznikov in drugi opravičeni in neopravičeni izostanki z dela. Največji odstotek izostankov predstavljajo boleznimi, zaradi katerih je bilo izgubljenih 141.120 delovnih dni ali 5,6 odstotkov, in dopusti 101.744 delovnih dni ali 4 odstotke odsotnosti.

M.

OBISKALI SMO...

Toda Celje je le lepo mesto...

»Alkohol je sovražnik ljudstva, uničuje zdravje, je vzrok nesreč in prepirov. Torej: Dol z alkoholizmom! Pijmo brezalkoholne pijače!« Tako bi naj bilo.

Pri nas je najbolj priljubljena brezalkoholna pijača kokta, proizvod Slovenija vino, Ljubljana. Kokta je povsod enaka, rjave barve in osvežujočega okusa. Spreminja se le cena, nabavna, predvsem pa prodajna cena, kar je glede na vrsto in velikost lokalov vsem popolnoma jasno!

Obiskali smo nekaj znanih celjskih gostinskih obratov in primerjali ceno kokte v Celju s ceno, ki jo plačujejo na primer abstinenti v slaščičarni v Slov. Bistrici. Tam je nabavna cena 30 din (daleč je Ljubljana, drag je prevoz), prodajna pa 35 din iz česar vidimo, da se antialkoholiki iz Slov. Bistrice oddeajo le za 17% dražje kot je nabavna cena. (Ali kot bi rekli celjski gostinci: v Slov. Bistrici nimajo smisla za kupčijo.)

Poglejmo, kakšne so cene v Celju. Od Ljubljanske ceste, po kateri kokta prihaja iz Ljubljane, pa do Mariborske ceste, po kateri odhaja v Slov. Bistrico, smo obiskali pet lokalov. Prva je bila Ojstrica. Kokto nabavljajo po 26 din, prodajajo pa po 45 din, pri čemer postrežnina seveda ni všeta, in tako pijejo gostje za 73% dražje kot podjetje kokto nabavlja. Naslednja je bila Majolka, kjer so cene iste kot pri Ojstrici. Drugače pa je pri Evropi. Tam iz neznanih vzrokov nabavljajo kokto po 36 din (prav gotovo je boljše od tiste po 26 din, ali pa je pot od Majolke do Evrope tako dolga da so stroški prevoza različni) prodajajo pa po 55 din. Malo predrago za željne abstinentne. Gremo pogledat še v kolodvorsko restavracijo.

Tam je nabavna cena spet 26 din, prodajna pa je 53 din, če vračunamo postrežnino. Nazadnje smo obiskali elegantno Celeio. Če boste kdaj željni kokte, pojdite pit kam drugam, tu jo namreč nabavljajo po 30 din, prodajajo pa v snack-baru po 60, v lokalu pa po 69 din (dodatek za dohodek v odstotkih je lep: 100% in 130%).

Pa še zaključek: Celjani smo lahko ponosni, da pijemo boljše(?) in predvsem dražje kokto kot prebivalci Slov. Bistrice. In zakaj? Iz obupa, ker na to vprašanje ni odgovora. Ali pa morate le? Toda Celje je vendarle lepo mesto.

K

GIBANJE PREBIVALSTVA

V času od 31. avgusta do 7. septembra 1963 je bilo rojenih 24 dečkov in 14 deklic.

POROČILI SO SE:

Albert Sipek, električar iz Trnovca in Marija Jurgec, študent iz Gračnice, Bogdan Kurunčič, sofer iz Savne Peči in Alojzija Habič, delavka iz Celja. Ivan Završek, ključavničar iz Sentjanja nad Storami in Stefanija Planko, tovarniška delavka iz Stor. Franc Zabukovec, dipl. ekonomist iz Slovenske vasi in Terezija Arlič, dipl. ekonomist iz Trnovelj pri Celju. Anton Lipovšek, avtoklepar iz Nedolga in Breda Potočnik, gospodinja iz Celja. Jernej Kanceler, učitelj in Terezija Topolšek, učiteljica, oba iz Gorenja pri Zrečah. Valter Knez, strojni ključavničar iz Teharij in Veronika Potočnik, uslužbenka iz Celja. Esad Pajič, strojnik iz Celja in Doroteja Vetrin, delavka iz Ostrožnega. Ivan Cviki, strojni ključavničar iz Rimskih Toplic in Vilma Jesešek, študent iz Slanc. Alojz Vinder, avtomobilni mehanik iz Zdobrovo in Milena Mihelin, delavka iz Zdobrovo. Avgust Novak, upokojenec in Repovž Marija, gospodinja oba iz Gorice pri Smartnem. Ivan Lapan, električar in Karolina Jagodnik, delavka, oba iz Celja. Anton Burin, rentgenski tehnik in Ivana Jeršič, novinarka, oba iz Celja.

UMRLI SO:

Angela Rogel, gospodinja iz Velikega vrha, stara 58 let. Ana Romih, upokojenka iz Trnovelj, stara 61 let. Franc Antolinc, upokojenec iz Trilčnega, star 59 let. Stanko Zidar, kmetovalec iz Grlitince, star 62 let. Mojca Bračun, otrok iz Trnovelj, stara 11 dni. Ana Cerkovnik, delavka iz Celja, stara 79 let. Marija Potočnik, delavka iz Hraštja, stara 35 let.

KRONIKA NESREČ

S kolom je nekdo udaril Gabrijelo Koko iz Pernovega pri Zalcu in jo ranil na glavi. Pri delu je cirkularna poskovala Stanka Jančiča iz Gorice pri

Nepravilno poslovanje

Tovariš urednik!

V Zavodni imajo lepo trgovino, v kateri pa zadnje čase opažamo nevljuden in nepravilen odnos do strank.

Ko sem preteklo soboto okrog desete ure stopila v trgovino, je bila tam poleg nekaterih strank sam blagajničarka, iz skladišča pa se je slišal smeh, po katerem bi lahko vsak sklepal, da strežno osebo, ki se tam zadržuje, ni ravno preveč »zaposleno«. Sele po dolgem času je v trgovino prišla vavjenka in pričela streči stranke. Svojega dela ni dokončala. Poslovodkinja je prišla iz skladišča in odnesla s seboj nekaj živil, vavjenka in blagajničarka pa sta izginili za njo. Vrata skrivnostnega

skladišča so se spet zaprla, spet se je zaslišal smeh in pogovarjanje, nepotrežene stranke pa smo lahko izbirale med dvema možnostima: da gremo domov nepostrežene ali pa da čakamo tako dolgo, da bo »neodložljivo« delo v skladišču, ob klobasi, vinu in smehu, končano.

Opazila sem tudi, da nekatere stranke hodijo v skladišče, kar je prepovedano, in preko različnih »ZVEZ« nakupujejo otrobe, česar druge stranke ne morejo storiti.

Prav bi bilo, če bi se te nepravilnosti odpravile in bi potrošniki spet brez negotovanja lahko nakupovali v trgovini »Voglašina«.

Marija Čajšek
Selce 13

ŽALOSTEN EPILOG

Preteklo soboto (7. t. m.) so ob veliki udeležbi njegovih delovnih tovarišev in ljudsko-prosvetnih delavcev ter drugega občinstva položili v Celju k večnemu počitku tovariša Staneta Koštomaja, ekonoma celjskega Zdravstvenega doma.

Pokojnik se je kot dolgoletni član Komornega moškega zbora v avgustu napotil z zborom na mednarodno pevsko tekmovanje v Arezzu. Med tekmovanjem pa je nenadoma zbolel za akutnim vnetjem slepiča. Zdravniki so odredili takojšnjo operacijo. Operacijski poseg je bil sicer opravljen na prirodno pravi strani, toda v

pokojnikovem primeru na napačni strani, ker se je narava kruto poigrala v njegovem, sicer krepkem telesu in mu dala slepič na levo stran. Operacija se je zaradi tega zavlekla, kar je pospešilo smrtonosni proces. Kljub najsrbnejši negi, ki mu jo je nudila arentinska bolnica, je tovariš Koštomaj čez teden dni podlegel.

Komorni moški zbor je dal pokojnika prepeljati v domovino in preskrbel za zadnje slove, kakršno si je ranjki za desetletnico nesebično in požrtvovalno sodelovanje v pevski organizaciji zaslužil. Svojem naše iskreno sožalje!

Brigade v Šmarju in Rečici končale z delom

Te dni so končale z delom mladinske delovne brigade, ki so sodelovale pri modernizaciji cest proti Logarski dolini in Rogški Slatini.

Lokalna mladinska delovna akcija se je pričela meseca julija in je trajala dva meseca. Brigadirji so na obeh odsekih opravili dela v vrednosti nekaj nad 17 milijonov dinarjev, s čimer so ne samo dosegli, temveč tudi presegli postavljeno jim nalogo. V obeh mesecih je na akciji sodelovalo okrog 470 mladih fantov in deklet.

Ne samo ekonomskega, še bolj političnega pomena je ta akcija. Na njej je sodelovala mladina Celja, Zrenjanina, Vinkovcev in Tuzle, s čimer so še bolj okrepili geslo — brat-

stvo in enotnost. Med mladimi se je skovalo iskreno prijateljstvo, kakršnega lahko sklene le skupno, kolektivno delo. S tem so lokalne mladinske delovne akcije sestavile del iger »Bratstva in enotnosti«, iger, ki jih že nekaj let zapored organizirajo občinski mladinski komiteji omenjenih štirih mest.

Dokaz za to, da je bilo na akciji skovano močno in iskreno prijateljstvo, je poleg ostalega tudi v tem, kar so mnogi lahko videli, nekateri pa tudi sami občutili — slovo. Bilo je to slovo s solzami v očeh, ganljivo, kljub temu pa mnogo obetajoče. »Drugo leto se ponovno vidimo... Na svidenje...«

-jt

Brigadirji na mopedskem tečaju v mladinskem naselju v Šmarju pri Jelšah

Nova cesta v starem Velenju

Pred dnevi so tudi prebivalci starega trga Velenje, ki se stiska pod gradom, prišli na svoj račun. Slednji so dobili dolgo želeno asfaltno cesto skozi celotno naselje, ki je še vedno glavna žila tovarnega in osebnega avtobusnega prometa. Bil je skrajni čas, kajti v vročih poletnih dneh se je komajda sproti usedal prah, z dežjem obdarjena jesen pa je grozila z bogatimi pljuskami brozge.

Vsekakor pa je asfaltiranje te ceste bilo tudi nujna zaradi bodoče magistrale, ki bo povezovala dvojne središče Šaleške doline, kajti njen iztek se navezuje prav na to cesto. Pa ne le to, urejenost novega Velenja je bila skorajda v kar prevelikem naprotju z dosedanjim stanjem tega prometnega odseka v starem Velenju.

-ik

Komisija za volitve in imenovanja Občinske skupščine Celje razpisuje

MESTO POSLOVODJE SALONA »NEVA« V CELJU

Pogoji: mojster ženskega krojaštva z najmanj 5-letno prakso. Kandidati naj vlagajo prošnje na Komisijo za volitve in imenovanja Občinske skupščine Celje do 4. oktobra 1963. Kolkovanam prošnjam morajo biti priloženi življenjepis in potrdilo o strokovnosti.

Razpisna komisija pri Gospodarski zbornici Celje

razpisuje

naslednja prosta delovna mesta:

1. v oddelku za industrijo: mesto strokovnega sodelavca za črno in barvno metalurgijo, kovinsko predelovalno industrijo in nekovinsko industrijo. — Pogoji: ekonomska fakulteta in 6 let prakse.
2. v oddelku za blagovni promet: mesto strokovnega sodelavca za turizem. — Pogoji: ekonomska fakulteta in 6 let prakse; mesto strokovnega sodelavca za uslužnostno obrt. — Pogoji: višja šolska izobrazba in 8 let prakse.
3. v oddelku za kmetijstvo in gozdarstvo: mesto strokovnega sodelavca za zadrugništvo. — Pogoji: višja šolska izobrazba in 8 let prakse.
4. v službi za kadre: mesto strokovnega sodelavca za kadre. — Pogoji: višja šolska izobrazba in 8 let prakse.
5. v službi za ekonomske analize: mesto strokovnega sodelavca za kompleksne analize. — Pogoji: ekonomska fakulteta in 6 let prakse; mesto strokovnega sodelavca za statistiko. — Pogoji: srednja šolska izobrazba in 4 leta prakse.
6. v službi za zunanje trgovinsko izmenjavo: mesto strokovnega sodelavca za zunanjo trgovino. — Pogoji: ekonomska fakulteta in 6 let prakse.

Osební dohodek po pravilniku o določanju osebnih dohodkov uslužbenecv zbornice. Pismene ponudbe z življenjepisom in podatki o izobrazbi ter strokovni praksi naj kandidati vložijo v glavni pisarni Gospodarske zbornice Celje. Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

Razpisna komisija
pri Gospodarski zbornici
Celje

Končno je minilo dvomesečno zatišje. Pred šolskim vhodom je znova vzvalovilo. Sole so sprejele učence, ki so bili že prav nestrpni, kajti tudi počitnice sčasoma izgube svoj čar. — Posnetek kaže osnovno šolo v novem Velenju, kjer pa bodo kljub dvem novim šolskim poslopjem kar kmalu morali začeti z gradnjo tretje šole, kajti že sedaj so več ali manj utesnjeni s prostori. V kratkem pa bo z gradnjo energo kemičnega kombinata število velenjskih »juniorjev« še naraslo.

Pismo iz Šoštanja

V zadnjem času v Šoštanju že dokaj določno govore o potrebi gradnje delavskega kulturnega doma. Res je, da imajo prosvetni dom, ki je dobrih 20 minut odmaknjen od središča mesta, a ta je pred leti postal kino dvorana in tako je tudi tovrstna rešitev kino dvorane dokajšnja krivda za kulturno mrtvilo, ki je nekaj časa vladalo v Šoštanju.

Dandanes je že bolje in Svoboda oživlja, vendar pa je potreba po novem domu, ki naj bi bil v samem mestu, vsekakor opravičena.

Odkar je dom »Partizana« zaprt, je za Šoštanjane edina možnost, da prirejajo družabne prireditve v hotelu »Kajuh«. Tako bodo gostinski in turistični delavci Šoštanja v nedeljo priredili veliko vrtno veselico za zaključek turistične sezone in za obiskovalce velike tombole v Velenju, ki bo ta dan.

Hotel »Kajuh« je v letošnji sezoni imel dokajšen obisk tujih gostov, saj je bil z malimi izjemami skorajda ves čas poln zaseden. V zadnjem času se je v hotelu tudi postrežba izboljšala. Tako je hotel »Kajuh« kar dostojen in enakovreden tekmeč velenjskega hotela.

Nikakor pa niso najbolj zadovoljni številni koristniki šoštanjske knjižnice, ki ima dovolj sredstev, da bi lahko zagotovila nemoten potek dela in predvsem sledila bogati založniški dejavnosti.

Kl.

DELAVSKA UNIVERZA V CELJU

razpisuje

vpis v stenografski tečaj I. in II. stopnje. Vsak tečaj obsega 140 učnih ur. Rok prijave je do 25. septembra 1963 pri Delavski univerzi Celje, Titov trg 3/L.

CVETLIČNI DAN V LASKEM

Laško hortikulturno društvo ima kljub šele triletnemu obstoju že nad 200 članov in s svojo dejavnostjo proukaša vsa ostala društva in organizacije v laški občini.

Delo društva se odraža predvsem v gojitvi cvetličnih nasadov ter balkonskega in okenskega cvetja. Zanimivo je to, da imajo stalno komisijo, ki skozi vse leto ocenjuje, saj so za preteklo leto podelili kar 25 praktičnih nagrad najboljšim gojiteljem cvetja.

Društvo pa bogati svoje izkušnje tudi z večkratnimi izleti, ki jih prireja za svoje člane. Prav te dni bodo odšli na izlet v Novo gorico, Trento in Bovec. Preteklo nedeljo pa so organizirali razstavo cvetlic, ki jo je obiskalo večje število domačinov in prav tako tujih gostov.

Turistično društvo je za praznovanje hortikulturnega društva podprlo s promenadnim koncertom na pihala. Celotna prireditev je zapustila zelo lep vtis in je imela tudi turistično privlačnost.

MALA KRONIKA · MALA KRONIKA

MALA KRONIKA SEVNICA

V mesecu avgustu so bili rojeni na področju občine Sevnica 1 deček in 2 deklici.

POROČILI SO SE:

Ivan Vočjanek, železostrojar iz Brežan in Jožefa Vresk, poljedelka iz Razborja; Franc Budna, kurjač iz Krajna brda in Alojzija Munko, poljedelka iz Podgorja; Dominik Strniša, strojni ključavničar iz Zirovnice in Julijana Redar, gospodinja iz Malega Cirkna; Franc Prah, zidar iz Kladja in Veronika Kunšek, poljedelka iz Kladja; Miroslav Markovič, oficir iz Rive in Alojzija Žuželj, uslužbenka iz Pivke; Karl Siemenšek, vodovodni inštalater iz Celja in Alojzija Adamle, uslužbenka iz Dolnega Boštana; Viktor Zemljak, vlakovski odpravnik iz Pokleka in Gabrijela Baumgartner, kuharica iz Loke; Peter Bobera, strojni ključavničar iz Loke in Terezija Krall, gospodinjica pomočnica iz Rečice.

UMRLI SO:

Ivan Pelko, poljedelec iz Vrhovega, star 16 let, Franc Radej, prevzihtar iz Canja, star 74 let, Janez Marolt, posestnik iz Boštana, star 79 let, Anton Krasovec, kmetovalec iz Dol. Radulje, star 66 let in Alojz Bučar, oskrbovavec Doma počitka na Impolci, star 65 let.

MALA KRONIKA VELENJE

V avgustu so bile v občini Velenje rojene 3 deklice in 2 dečka.

POROČILI SO SE:

Zeljč Adolf, uslužbenec iz Celja in Wielele Hiltbrand, uslužbenka iz Celja; Tratinik Valentin, upokojenec iz Arnač in Jezernik Jožefa, kmetovalec iz Arnač; Lipnik Stanislav, elektrotehnik iz Skal in Steinbacher Pavla, učiteljica iz Velenja; Knez Konrad, rudar iz Velenja in Ivanjko Marija, delavka iz Maribora, Skantle Anton, gradbeni tehnik iz Stor in Obu Marija, geometer iz Gorenja; Kovač Ernest, pismonoša iz Velenja in Pungertnik Hedvika, gospod. pom. iz Velenja; Klančnik Alojz, traktorist iz Podgore in Primožič Ivana, kmečka hči iz Rečice ob Paki; Bukovec Ivan, mizar iz Šoštanja in Koren Marija, trg. pom. iz Metlič. Rednak Franc, delavec iz Skal in Arlič Gabriella, učiteljica iz Skal; Kolenc Jože, rudar iz Kavč in Ocepek Hedvika, polj. delavka iz Laz. Bedenik Dragotin, rudar iz Velenja in Kovač Amalija, frizerka iz Velenja; Brež Ivan, rudarski tehnik iz Libov in Novak Katarina, uslužbenka iz Dobriše vasi; Morenčič Jože, študent iz Biljane in Simoniti Florjana, bolničarka iz Topolšice; Forstner Martin, usnjarski delavec iz Šoštanja in Plešnik Edeltrud, pom. iz Pake; Polovšak Ivan, mizar iz Skornega in Naraločnik Margareta, trg. pom. iz Topolšice; Kanduti Konrad, rudar iz Gaberka; Rotovnik Jurij, rudar iz Skornega in Kumer Rozalija, frizerka iz Skornega; Zimšek Jože, krojač iz Velenja in Zbil Marta, strojepiska iz Gaberka; Ferder Alojz, ključavničar iz Šoštanja in Maček Erna, šivilja iz Šoštanja; Merzlak Martin, gozdni delavec iz Lepe njive in Ternovšek Stefka, delavka iz Belih vod.

UMRLI SO:

Šošter Vincenc, upokojenec iz Kavč 48, star 77 let; Vanovšek Antonija, upokojenka iz Vel. Pirešice, stara 77 let; Jeseničnik Franc, upokojenec iz Velenja, star 66 let; Pistotnik Pavla, upokojenka iz Saleka 32, stara 77 let; Cepuš Ladislav, elektro vajenec iz Rečice pri Laskem, star 16 let; Pesjak Franc, upokojenec iz Gave, star 77 let; Potočnik Marija, prevzihtarica iz Malega vrha 19, stara 78 let; Primožič Ivana, gospodinja iz Rečice ob Paki 68, stara 73 let; Skornšek Janez, upokojenec iz Skornega 42, star 52 let.

Vaše vrstice

CE 31-62 ALI JE TAKO PRAV?

Tovariš urednik, pred časom se je iz našega števila novinarskega bloka v Velenju selila stranka, kateri je pri selitvi pomagal voznik osebnega avtomobila CE 31-62. Slučaj sem bil na dvorišču pred blokom, ko je omenjeni voznik prepeljal z nevarno brzino s ceste na dvorišče, na katerem je občajno vedno polno otrok. Prav težavo je zavil in ker ni zmanjšal brzine, je prav za las manjkalo, da ni povozil dekle, ki v vozičku vozila malega otroka. Bil sem očividec in lahko trdim, da je beg uspel le mladim nogam.

Nikakor nisem mogel tega mirno gledati in sem voznika, ko je ustavil, opozoril, da takšna vožnja ne le prepovedna, temveč tudi z njegove strani več kot norost, saj ogroža ljudi na edinem varnem prostoru, ki je na dvorišču pred hišo.

Žal voznik ni bil istega mnenja in mi je odgovoril, da mu ne nič ne briga in da naj razskrbim zase, kot za njegovo vožnjo. In ker je hotel biti voznik do vseh najsočnejših tancin, je v lepi slovensčini dejal: »Dobro bode!«

Vprašujem njega in vse ostale, če je takšen odnos voznika osebnega avtomobila v redu in ali ne bi bilo prav, če bi neprevidne ali celo predrzne voznike strožje kaznovali za svojevrstno objestnost.

V. P. Velenje

KRATKA IZ VELENJA

Pred dnevi je izvršni odbor občinskega odbora SZDL v Velenju skladil svoj program s smernicami glavnega odbora Socialistične zvez. Veliko skrb je za predstoječo sezono posvetil predvsem splošnem izobraževanju.

Konenčnik Ivan, kmet iz Smartnega p. Slov. Gradca, star 74 let, Šterban Leopold, upokojenec iz Sl. Gradca, star 10 let, Sovič Valentin, upokojenec iz Rečice ob Paki, star 84 let, Jelen Anton, upokojenec iz Celja, star 77 let, Tot Jera, gospodinja iz Šoštanja, stara 65 let, Rihtarič Peter, upokojeni veterinar Šoštanja.

ZALEC

V času od 1. do 7. septembra 1963 bilo v občini Zalec rojenih: 1 deček in 1 deklica.

POROČILI SO SE:

Miklav Milan, mizar iz Kamenč št. in Debelak Ivanka, modelarka keramič iz Rakovec št. 44. Stanfar Boris, avtomobilski mehanik iz Dobrteše vasi št. 45 in Znik Veronika, gostilničarka iz Podnošt št. 4. Završnik Franc, ključavničar Polzele št. 3 in Cizek Vida, učiteljica Dolenje vasi št. 64. Jaglič Rajko, kmetični delavec in Knez Marija, keramič delavka, oba iz Kasaz št. 49.

UMRLI SO:

Jošt Ivan, kmetovalec, star 80 let, Sešar pri Preboldu št. 38. Bučko Ludvig, star 59 let, poljedelec iz Ločice pri Vrsnem št. 36. Cukljati Janez, star 91 let, prevzihtar iz Limovc št. 14. Novak S. Jan, star 62 let, upokojenec iz Male Tabora št. 9 - Pregrada, škela Amalija, rojena Sorc, stara 85 let, gospodinja Zalca št. 18. Hramec Jože, star 60 let, kmet iz Podloga v Savinjski dolini št. Kremen Franc, star 65 let, upokojenec Zabukovice št. 100. Sever Jože, star 10 let, upokojenec iz Ljubecne št. 27. Št. Bočan Franc, star 73 let, socialni podranec iz Polzele št. 18. Bizjak Ana, star 77 let, prevzihtarica iz Andraž na P. zelo št. 68. Leskovšek Ana roj. Zupar, stara 84 let, gospodinja iz Migojnic 72. Planinc Anton, star 67 let, invalid, upokojenec iz Jesovca št. 10. Humski Anton, star 67 let, kmet iz Klanjca.

SENTJUR PRI CELJU

V preteklem tednu so se na območju občine Sentjur pri Celju dogodila naslednja matična dejstva:

UMRLI SO:

Zefran Ludvik, preužitkar iz Voduc 37, star 67 let, Kosaber Uršula, preužitkarica iz Javorja 9, stara 71 let.

POROČILI SO SE:

Smere Franc, brusar iz Zvodnega Fendro Rozalija, poljedelka iz Zegra Skale Janez, poljedelec iz Bukovja 1. Silvnici in Kunaj Marija, natakarica Veprinački put 6. Opatica. Gračnar Milan, delavec iz Laziš in Hernavš Alojz, delavka iz Loke pri Zsumu. Užmah Ivan, delavec iz Sentvida pri Planini in Kozar Ivan, poljedelka iz Dobrave pri Krški Belej Jožef, čevljar iz Vodruža in Tač Franciška, poljedelka iz Drobinskega. Rojstnega primera ni bilo.

BREŽICE

Na področju matičnega urada Brežice je bilo v času od 31. 8. do 6. 9. 1963 rojenih 5 dečkov in 7 deklic, od katerih sta dve dvojčici.

Porok ni bilo.

Umrl je Kokovec Anton, kmetovalec Podvrha 34, star 73 let.

MOZIRJE

Na območju občine Mozirje v preteklem tednu ni bilo rojstev.

POROČILI SO SE:

Kumer Fortunat, zidarski pomočnik Topolšice št. 7 in Mikec Cecilija, kmetka delavka iz Smihela nad Mozirjem 17. Zuntar Janez, kmetovalec iz Zgornj. ka Pobrežja 29 in Basti Ana, kmetovka iz Homec Brda.

UMRLI SO:

Babin Jožefa, delavka iz Ljubije št. stara 33 let; Viskočnik Franc, kmet Tera št. 54, star 59 let; Ransak Ana, prevzihtarica iz Gornjega grada št. 118.

Kladivar NIZA TOČKE

V četrtem kolu slovenske nogometne lige so vse tri celjske ekipe dosegle dvotretjinski uspeh. Moštvo Kladivarja je oslabiljeno doseglo dve pomembni točki v Kidričevem in se še učvrstilo na vrhu lestvice. Lahko rečemo, da ima v letošnjem prvenstvenem tekmovanju ekipa Kladivarja zelo dobre možnosti, da se poteguje tudi za prvo mesto v slovenskem nogometnem tekmovanju. Seveda pa bo za to potrebno vsaj toliko resnosti in prizadevanja, kot so ga imeli dosedaj.

Moštvo Celja je tokrat nastopilo na Glaziji in na momente prikazalo dokaj dopadljivo igro proti borbeni ekipi kranjskega Triglava. Skoda, da so Celjani v drugem delu igre popustili in si celo dovolili, da so jim gostje ogrožali zmago. V težkih trenutkih pa se je izkazal vratar Celja in tako sta v Celju le ostali dve dragoceni točki, ki tudi obetata ugoden plasman Celjanov v prvenstvenem tekmovanju.

Fizično šibkejša ekipa nogometašev Olimpa se je tokrat težko upirala razigranim Trbovelčanom, ki so se na težkem razmočenem igrišču bolje znašli in nasuli v mrežo Olimpa kar osem golov. Po vsem tem je zanimivo, da nogometaši Olimpa kljub porazni razliki v golih in brez osvojene točke še niso na zadnjem mestu, lahko pa si mislimo, da se bo v primeru nizanja podobnih rezultatov kot dosedaj, to v najkrajšem času zgodilo. Lahko rečemo, da je sedaj že skrajni čas, da tudi tretji celjski predstavnik v slovenski nogometni ligi začne nizati točke, sicer mu grozi podobna usoda, kot je pred letom dni doletela velenjskega Rudarja.

Uspehi velenjskih kotalkarjev

Velenjski kotalkarji so letos s svojim nastopom na republiškem prvenstvu v Ljubljani porušili nekajletno prakso tekmovanja dveh ljubljanskih klubov. Tako je letošnje tekmovanje bilo vsaj v znamenju množine. In začuda so prav mladi Velenjčani, ki imajo za seboj šele ne-

ŠAH-ŠAH

V nedeljo je bil na Rijecki povratni šahovski dvoboj med Celjem in Rijecko, rezultat dvoboja je 6:4 za Rijecko. Z malo več šahovske sreče bi lahko bilo obratno, saj smo nastopili brez ene naše članice in tako še v naprej izgubili eno točko, razen tega smo imeli dve dobljeni partiji, a so jih naši igralci izpustili iz rok. Najbolje se je boril Jano Bervar, ki je tudi to pot dobil partijo in s tem dokazal, da je eden najmočnejših celjskih šahistov, ki se zna boriti za zmago, pa čeprav ni bila jasno dobljena. Najbolj je razočaral inž. Slavko Vrhovc, ki je že takoj prišel v tako časovno stisko, da se potem ni mogel rešiti in je partijo predal. Naša edina predstavnica Lučka Uzmah se je dobro držala.

CELJE : ZALEC
57:50 (27:14)

V zadnjem kolu jesenskega dela druge košarkarske lige so košarkaši Celja v nedeljo premagali ekipo Zaleca z rezultatom 57:50. Tekmo si je ogledalo 100 gledalcev.

Igrišče je bilo zelo razmočeno, med tekmo je deževalo, tako da ekipi nista mogli pokazati vseh svojih sposobnosti. V prvem polčasu so Celjani igrali dokaj dobro. Dosegli so prednost trinajstih točk in zaključili polčas z rezultatom 27:14. Svojo prednost so še povečali v začetku drugega polčasa, ko so nekaj časa vodili celo z rezultatom 37:14. Zmaga jim je bila že zagotovljena, vendar se je ekipa Zaleca borila tako uspešno, da so Celjani zmagali le z razliko 7 točk.

kajmesečno pripravo, kar močno posegli v konkurenco, saj si je mladi klub priboril kar dve medalji, in sicer eno srebrno in eno bronasto. Tako je najbolj obetajoč tekmovalac Franci Blatnik pri juniorjih dosegel 2. mesto, medtem ko sta v juniorskih parih Franci Blatnik in Duška Fišer zasedla tretje mesto.

Ti uspehi zgovorno pričajo, kaj vse je možno doseči z mladimi. Obenem pa kažejo tudi na to, da so uspehi možni tam, kjer so dani vsi pogoji. Tako so v Velenju letos pridobili eno najčudovitejših kotalkališč, upajo pa, da bodo v kratkem lahko njihovi mladi kotalkarji tudi v zimskem času drsili po beli ploskvi.

Predsednik kotalkarske drsalskega kluba Velenje tovariš Hinko Dermol, nam je dejal, da je zadovoljen z uspehi, da pa je pri vsakem naglem vzponu najtemnejša stran predvsem nerazumevanje domače publike, ki prav rada začne z natolcevanjem o favoriziranju določenih tekmovalcev. Sivar je le-ta, je dejal, da imamo preko 200 kotalkarjev in kar okrog 140 aktivnih članov, toda med njimi zaenkrat je nekaj tistih, ki imajo prave tekmovalne Hudora kotalke.

Pri tem je zanimivo, da naša podjetja s prodajo nekvalitetnih kotalk na veliko podpirajo cestno kotalkanje, ki najbrž ni vseh naši cestno prometni službi.

Kl.

Start rokometišev

V nedeljo so s prvenstvenim tekmovanjem pričeli tudi rokometiši. Obe celjski ekipi Partizan in Celje nastopata v vzhodni coni druge republiške lige in sta v nedeljo kar uspešno startali. Ekipa Partizana je na gostovanju v Beltincih dosegla pomembno zmago že kar na začetku tekmovanja. Domačine so premagali z rezultatom 16:13. Najuspešnejši strellec je bil Lužnik s štirimi goli.

Na igrišču Partizana v Celju pa smo prisostvovali tekmi med ekipama Partizana iz Krmelja in ZRK Celja. Po dokaj dobri igri v prvem polčasu, ko so Celjani vodili s 6:1, so v nadaljevanju zaigrali tako slabo, kot jih menda še nismo videli in komaj izveleli tesno zmago z 10:9. Dober nasvet Celjanom: »Ne podcenjujte nasprotnika, pa naj bo na papirju še tako slab!«

NEUSPEH SOŠTANJSKE ELEKTR

Dva zaporedna poraza košarkarjev Soštanske Elektrre proti ASK Tivoli in Lesonitu sta nekaj kol pred koncem privela Soštanjčane na predzadnje mesto v prvenstveni lestvici prve republiške košarkarske lige. Proti Tivoliju so izgubili s 56:83, proti Lesonitu pa 46:61. V naslednjih nekaj kolih bodo morali soštanski košarkarji krepko polniti v roke, da si zagotovijo še nadaljnje sodelovanje v elitni republiški konkurenci.

V tekmovalni drugi republiške lige pa je v soboto na Skalni kleti košarkarska ekipa Celja premagala borbeno moštvo Partizana Zalec z rezultatom 57:50.

-ed

Devet celjskih atletov na Balkaniadi

Te dni sta oba zvezna kapetana za atletiko določila tekmovalce, ki bodo sestavljali jugoslovansko atletsko reprezentanco na Balkanskih atletskih igrah v Sofiji. V moško vrsto je bilo izbranih kar pet atletov celjskega Kladivarja. Poleg Vaziča, Kolnika, Zaleta, Leška in Zuntarja pa bo nastopil še šesti Celjan Brodnik, ki trenutno služi vojaški rok. V žensko reprezentanco vrsto pa so bile izmed celjskih atletinj določene Stamejčičeva, Lubejeva in Urbančičeva.

OBISK PRI CELJSKEM PREVAJALCU

Bilo je v nedeljo popoldne. Cisto nenapovedano in brez kakršnih koli uvodnih ceremonij sem vdrl v stanovanje ob Savinji in sprejel me je začuden fantiček petih, šestih let. Mišlila sem že, da sem morda zastopnik prestajala strah pred svojim prvim obiskom te vrste, ko so se odprla vrata in v svoje veliko olajšanje sem lahko ugotovila, da vendarle nekaj bo. In res je bilo. Zelo hitro, mogoče še preveč, sem profesorja na počitnicah prisilila, da se je prelevil v človeka, ki naj bi bil, toliko uvideven, da bi se nedelji in počitnicam navkljub potrudil odgovoriti odgovoriti na nekaj vprašanj.

— Kako dolgo že prevajate in kaj Vas je privedlo do tega?
— Prevajam že več kot 10 let. Na to, kaj me je privedlo do tega, je težko odgovoriti. To delo imam vsekakor raje kakor nadure v šoli, res pa je tudi, da se plačilu ne odpovem.

— Imate mogoče kakšne težave pri prevajanju in iz kakšnih jezikov prevajate?
— Seveda posebnih težav ni. Kakor pri vsakem prevajanju se težave pojavijo pri prepisovanju. Prevajam pa zlasti iz bolgarsčine, čeprav se za spremembo poglabim tudi v ruske tekste.

— Imate mogoče osebne stike s tujimi pisatelji?
— Da, z bolgarskimi, z ruskimi pa ne.

— Kaj najraje prevajate?
— Nimam posebnih del, ki bi jih raje prevajal kot katere druge. Začel sem s pravljicami in sem sedaj prešel že na romane. Sicer pa, po okusu, svojem lastnem zanimanju in lastni notranji izbiri lahko prevajajo le poeti...

— Kaj pa Vi? Ali ste poet in ali prevajate tudi poezijo?
— Čeprav je prevajanje v tem smislu neke vrste umetnost, pesmi ne prevajam in jih verjetno tudi ne bom.

— In kvaliteta proznih prevodov?
— Več ali manj vsi prevajalci manjšega formata, se pravi tisti nepoklicni, prevajajo za denar. Tam, kjer najdeš trg za svoje prevode, kvaliteta prevoda ni na prvem mestu. Pripomnim

»Nič,« je zamrmral nejevoljen. Po cesti so se potegnile tri dolge sence. Jurček se je zagledal vanje. Lomile so se na kamenju in precej časa je minilo, da so se izza zadnje hiše prikazale tudi postave.

»Sedaj bodo,« je dahnil in telo se mu je napelo kakor struna. Zivo mu je bil v spominu prejšnji večer, ko je ob naskoku na vrata eden borec obležal.

Oni spodaj so se prihlili k zidu in se korak za korakom plazili naprej. Ob zadnjem kritju so postali. Še nekaj korakov. Bomba.

Celjski alpinisti v švicarskih alpah

Pred kratkim se je vrnila s švicarskih hribov skupina celjskih alpinistov, ki je kljub letošnjemu tradicionalnemu slabemu vremenu opravila veliko delo. Ta pot v svet štiritisočakov je bil izpit in plačilo mlademu alpinističnemu naraščaju, ki dobiva v Celju trdna in resna tla.

V zadnjih letih so izšli iz celjske plezalne šole mnogi fantje in dekleta, ki so zaorali po sledovih starejših in že utirali nova pota v ostenjih domačih gora. Skoro največje je ostalo za njimi in s pomočjo matičnega društva, ki budno spremlja njihov razvoj, jim tudi štiritisočaki niso pripravili presenečenja.

Deset ljudi je postavilo tabor v

SINDIKALNO TEKMOVANJE

Na nogometnem tekmovanju, ki ga je pred nedavnim organiziral občinski sindikalni svet v Slov. Konjicah, so nastopila štiri moštva, in sicer TKO Zreče, »KONUS«, »KOSTROJ« in moštvo nekaterih manjših podjetij in ustanov pod naslovom »mešani sindikat«. Prvo mesto so zasedli nogometaši iz »KONUSA« ter si tako priborili prehodni pokal občinskega sindikalnega sveta.

osrčju gorske skupine Monte Rose na višini 2800 metrov. Med njimi štirje »stari znanci« in šest zelencev lede nega plezanja, ki so vsi že ob prvem vzponu na Monte Roso (4610 m) preživeli snežni in viharni krst brez vsa kih posledic. Nekaj glavobola in težkih nog spada zraven, ob drugem vzponu na Castor (4160 m) pa še tegi ni bilo več. Izjalovil se je poskus Paluxu zaradi snežnega meteža in lomov ledeniških serakov, prav tak vzpon na Matterhorn, ki je postregel z vsem, kar lahko gora postavi bran. Pod »Ramo« ob koči Solvay so naveze obrnile v snežnem meteh in megli pri višini 4300 m. Največji uspeh so dosegli mladi Celjani severni steni Breithorna, kjer so izpeljali dve smeri v ledu in kopnaskali kljub slabim snežnim razmeram.

Z letošnjimi tristo plezalnimi vzponi doma in na tujem se alpinistični odsek Celjskega društva postavlja na čelo najboljših slovenskih odsekov. V jeseni, ko se pobežijo vrhovi, začne odsek zopet s plezalno šolo v bližini Celja, s predavanji in ukom, da nova generacija naslednje leto stopi la pripravljena še večjim in višjim ciljem naproti.

Srečanje ob Sotli

V okviru proslav Kozjanske v boju so se letos srečali ob Sotli na imenskem polju ribiči iz Kostanjevice na Krki, Novega mesta, Brežice, Celja in Obsočja. To pa je bilo obenem že peto srečanje ribičev, ki ga prireja ribiška družina »Sotla« iz Podčetrčka.

Reka je bila tokrat blatna, globoka in zelo neustrezna za ribiško tekmovanje, vendar so ribiči vztrajali in dosegli svoj namen. Najuspešnejši je bil Salči Ahmič iz Kostanjevice, ki je dosegel 280 točk. Za njim so se uvrstili Justin Vanovšek iz Celja, Vlado Može iz Brežic ter Silvo Požar in Brane Suhý iz Novega mesta.

Med mladinci je prvi Drago Unetič iz Kostanjevice, ki mu sledi Marko Pijec iz Novega mesta. Ekipno so se razvrstili ribiške družine Kostanjevice, Novo mesto, Celje in Brežice.

Ob zaključku je predsednik občinskega odbora SZDL Šmarje pri Jelšah Rudi Lešnik vsem udeležencem ribiškim družinam podelil posebne spominske diplome ob prazniku »Kozjansko v boju«, predsednik RD »Sotla« Vili Prah je prvakoma izročil kristalni vazl, posebno odlikovanje za ribiške zasluge pa ribiču Ludviku Počivavšku iz Podčetrčka.

PO IVU ZORMANU

SVOBODNI GOZDOVI

Nenavaden mir je ležal nad vasjo. Cerkev spodaj je bilo komaj moč razločiti. Kakor brezoblična črna gmota je čepela pod njimi, samo vrh zvonika se je ostro ločil od neba. »Vule, dan bo!« je šepnil Dare in stresel spečega tovariša, ki je takoj skočil pokonci in pripravil orožje za strel. Pogledal je proti cerkvi. Tudi Jurček se jima je pridružil in se razgledoval po vasi. Nebo se je na vzhodu rožnato obarvalo in posamezni predmeti so se jeli vedno določneje lučiti iz mraka. V vasi so se oglasili petlini. Z nasprotnega hriba se je oglasila stroj-pica.

»Naši!«
Tudi Vule je nametil svojo cev proti zvoniku in sprožil. Spet se je svinec odbil od zvonov, da je zvenelo v zraku, odgovora iz zvonika pa ni bilo. Od vseh strani so se začele oglašati partizanske puške, neodločno, kakor da s strelci tipajo za sovražnikom. Jurček je šel s pogledom od line do line, pa ni opazil niti senice, ki bi dala slutiti, kje tiče Nemci. »Čakajo,« je svaril Dare. »Samo da se pokažemo, pa se bo usulo po nas.« Nataknil je svojo prestreljeno čepico na cev in jo oprezno dvignil. Pomikal jo je vedno više in pozibaval z njo sem ter tja.

»Nič,« je zamrmral nejevoljen. Po cesti so se potegnile tri dolge sence. Jurček se je zagledal vanje. Lomile so se na kamenju in precej časa je minilo, da so se izza zadnje hiše prikazale tudi postave. »Sedaj bodo,« je dahnil in telo se mu je napelo kakor struna. Zivo mu je bil v spominu prejšnji večer, ko je ob naskoku na vrata eden borec obležal. Oni spodaj so se prihlili k zidu in se korak za korakom plazili naprej. Ob zadnjem kritju so postali. Še nekaj korakov. Bomba.

MATEJU RODETU

naj, da sem samo priložnostni prevajalec (ki pa kljub tej izjavi precej sistematično prevaja, op. pos.). Prevajanje je pravzaprav zame neke vrste hobi. Z njim, se pravi s prevajalskim delom nekako opravičim svoj obstanek na zemlji, na kratko, za tabo neka ostane. Nekaj, kar pustiš tudi takrat, ko te že zdavnaj ni več, drugim. N samo svojem, vsem.

Fantek z veliko bonboniero v rok je prekinil razgovor. Deležna sem bil malčkove pozornosti, ki mi je sam izbral čokoladni sladkorček. Nato je malček izginil za sosednjimi vrat bonboniera pa je ostala na mizici. Z njenimi hrbtom so se po vsej dolžini bene pogledovale knjige, tolikokrat brebrani »Mali vedež« pa je ležal premenoj in se udobno smehljaj otrokoma, ki sta kdaj pa kdaj pokukala s sobo. Pogovor se je bližal koncu, pa tudi čas je že bilo.

— Samo še tole, tovariš profesor Koliko pa povprečno prevedete na dan in kdaj?

— Ob večerih. Ko se vrnem iz šole prevedem povprečno 3—4 strani brez posledic glavobola ali česa podobnega.

Strah me je bilo, da ne bi mogel od mojega obiska dobiti glavobol. Vendar še nisem vstala. S strahom se odbila povabilo na nekaj alkoholnega, ko sem službeno dolžnost že opravila. Nisem si mogla kaj, da ne bi raje enkrat pokukala v ponujeno bonboniero in jo oropala za čudovit bonbon z zlatordečim papirčkom. Spravil sem ga v torbico k zapiskom, da ne bi pozabila kaj važnega. Moj sladki obisk je bil pri kraju.

— Kaj pa Vi? Ali ste poet in ali prevajate tudi poezijo?

— Čeprav je prevajanje v tem smislu neke vrste umetnost, pesmi ne prevajam in jih verjetno tudi ne bom.

— In kvaliteta proznih prevodov?

— Več ali manj vsi prevajalci manjšega formata, se pravi tisti nepoklicni, prevajajo za denar. Tam, kjer najdeš trg za svoje prevode, kvaliteta prevoda ni na prvem mestu. Pripomnim

»Nič,« je zamrmral nejevoljen. Po cesti so se potegnile tri dolge sence. Jurček se je zagledal vanje. Lomile so se na kamenju in precej časa je minilo, da so se izza zadnje hiše prikazale tudi postave.

»Sedaj bodo,« je dahnil in telo se mu je napelo kakor struna. Zivo mu je bil v spominu prejšnji večer, ko je ob naskoku na vrata eden borec obležal.

Oni spodaj so se prihlili k zidu in se korak za korakom plazili naprej. Ob zadnjem kritju so postali. Še nekaj korakov. Bomba.

Oni spodaj so se prihlili k zidu in se korak za korakom plazili naprej. Ob zadnjem kritju so postali. Še nekaj korakov. Bomba.

Oni spodaj so se prihlili k zidu in se korak za korakom plazili naprej. Ob zadnjem kritju so postali. Še nekaj korakov. Bomba.